

KONTRA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 710 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 1 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 2012

1,30 ΕΥΡΩ

**Μνημόνια και τρόικα
μέχρι το 2022
(και 6λέπουμε)**

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-11

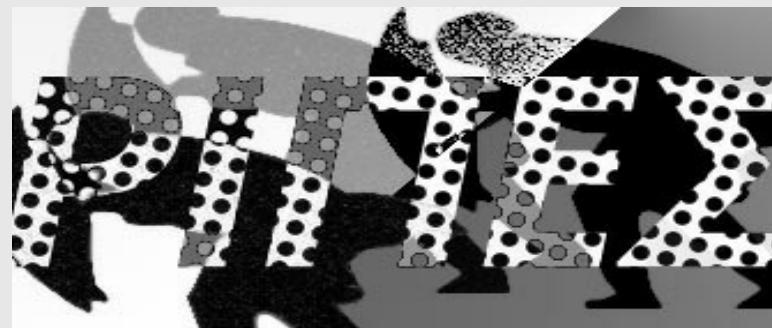

**Ληστεύουν για δεύτερη φορά
τα ασφαλιστικά ταμεία**

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

1/12: Ημέρα κατά του AIDS, ημέρα φυλακισμένων, Πορτογαλία, Ισλανδία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1640, 1918), Κεντροαφρικανική Δημοκρατία: Ημέρα δημοκρατίας (1958), Ρουμανία: Εθνική γιορτή 1/12/1893: Ο Χαρίλαος Τρικούπης ανακοινώνει στη Βουλή «υστηχώς επτωχεύσαμε» 1/12/1899: Πρώτη κυβέρνηση Εργατικών παγκοσμίων (Αυστραλία) 1/12/1913: Ενωση Κρήτης με Ελλάδα 1/12/1960: Σύγκρουση οικοδόμων-αστυνομικών (Αθήνα) 1/12/1967: Βόμβα στην Ομόνοια, μία νεκρή 1/12/1970: Βόμβα καταστρέφει το ελληνικό προξενείο της Νάπολη (Ιταλία) 1/12/1988: Τρεις βόμβες στην Αθήνα (ΕΛΑ) 1/12/1992: Σύλληψη Γιώργου Μπαλάφα, καταζητούμενου από το 1985 ως μέλος της «Αντικρατικής Πάλης» 1/12/1997: Αθώση Γιώργου Μπαλάφα για δολοφονία Θεοφανόπουλου 1/12/2001: Συνοριοφύλακες πυροβολούν εναντίον δύο νεαρών Αλβανών σε παραμεθόριο χωριό (Θεοπρωτό), ο ένας νεκρός 2/12: Ημέρα κατά της στλαβίας, παναμερικανική ημέρα υγείας, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1971) 2/12/1902: Οι βουλευτές Λεβίδης, Σμαλένσκι, Βεστενίτης επιλέγουν στη Βουλή έδρανα του άκρου της αριστερής πτέρυγας και ονομάζουν την ανεξάρτητη ομάδα τους «Ακρα Αριστερά» 3/12: Ημέρα ΑμΕΑ 3/12/1936: Αγριες συμπλοκές CNT-KK Ισπανίας (Μαδρίτη) 3/12/1944: 28 νεκροί και εκατό τραυματίες από αστυνομία σε διαδήλωση, ξεσπούν τα Δεκεμβριανά 3/12/1973: Βόμβα σε τρέπεζα (Αθήνα) από «Λαϊκές Απελευθερωτικές Ομάδες Σαμποτάζ» 3/12/1984: Εκρήξη στο εργοστάσιο της Union Carbide (Ινδία), 10.000 νεκροί, 300.000 τραυματίες 4/12: Ημέρα κατά των πρωτογραφιών 4/12/1936: Είσοδος CNT στην κυβέρνηση (τρία υπουργεία) 4/12/1944: Διάσκεψη Γιάλτας 4/12/1949: Απολύνονται από Μακρόντο σάλοι 1.590 «ανανήφυντες» 4/12/1949: Αγροτικοί εργάτες αρχίζουν καταλήψη αγροκτημάτων (Ιταλία) 4/12/1974: Ο Ζαν Πολ Σαρτρ επισκέπτεται στη φυλακή του Αντρέας Μπάνταντερ 4/12/1984: Συγκρούσεις αστυνομίας-διαδηλωτών για επίσκεψη Λεπέν, 176 συλλήψεις 4/12/1992: Τραυματισμός βουλευτή Λευτέρη Παπαδημητρίου (17N) 4/12/1995: Δολοφονία ιστορικού πρωθυπουργού Γιώργου Ράμπητ 5/12: Ημέρα εθελοντισμού, Αϊτή: Ημέρα ανακάλυψης (1492) 5/12/1977: Συλλαβήθηκανται μετά από ανταλλαγή πυροβολισμών στα γαλλο-ελβετικά σύνορα ο Πέτερ Στολ και Τζουλιάνε Πλάμπτεκ (RAF) 5/12/1990: Η μεγαλύτερη απόδραση κρατουμένων στην Ελλάδα (81 άτομα, Κορυδαλλός) 6/12: Φινλανδία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1917), Εκουαδόρ: Ημέρα Κίτο (Ιδρυση-1534) 6/12/1936: Το Μεξικό δίνει το πολιτικό άσυλο στον Τρότσκι 6/12/1948: Εξάρθρωση ΕΠΟΝ Αθήνας-Πειραιά, συλλαβήθηκανται όλα τα ηγετικά στελέχη, κατάσχονται τέσσερα τυπωγραφεία 6/12/1986: Πρώτη δημόσια άρνηση στράτευσης (Μιχάλης Μαραγκάκης) 6/12/1994: Βόμβα στη Γ' ΔΟΥ Αθήνας (ΕΛΑ-1η Μάη) 7/12: Ημέρα πολιτικής αεροπορίας, Ακτή Ελεφαντοστού: Εθνική γιορτή (1960) 7/12/1905: Γενική απεργία, εξέγερση (Μόσχα).

● Είδατε να δίνεται καμιά συνέχεια στο σοθαρό τραυματισμό του φοιτητή από την Πάτρα στο μάτι, με δακρυγόνο που πέταξε ΜΑΤάς, όπως ο ίδιος ο τραυματίας κατήγγειλε; ●●● Αυτή είναι η «κάδαρση» που θα επιφέρει ο Δένδιας ●●● «Η πίκρα σήμερα δεν έχει σύνορα...» τραγουδά ο Αλέκος [Αλαβάνος] ●●● Και μεις τον καταλαβαίνουμε ●●● Νόμισε ότι ο μικρός ήταν καλός για αχυράνδρωπος και τώρα τον βλέπει να προβάρει πρωθυπουργικό κοστούμι, ενώ αυτός δεν είναι ούτε βουλευτής ●●● Ποια δα είναι η μεγαλύτερη ξεφύλα του; ●●● Να πάει στη Συνδιάσκεψη και να περιοριστεί σε κάνα τρίλεπτο χαιρετισμό ●●● Δεν νομίζουμε ότι δα το κάνει, δεν του το επιτρέπει ο εγωισμός του ●●● Άλλα ποτέ δεν ξέρεις... ●●● Το γεγονός ότι η Σώτη Τριανταφύλλου, μετά το δεξί χέρι του Σαμαρά, Χρύσανθο Λαζαρίδη, στράφηκε ενάντια στο γιορτασμό της επετείου του Πολυτεχνείου δεν αποτελεί ειδηση ●●● Η λογική της ίσως να ενδιαφέρει όσους εξακολουθούν να τη δεωρούν αριστερή

●●● Η «τυραννική παρουσία της αριστεράς» είναι το λιγότερο ●●● Η καταγγελία της «αντιευρωπαϊκής, αντιαμερικανικής και γενικώς της αντιδυτικής νοστροπίας» καδώς και της «εχθρότητας προς τις επενδύσεις (ιδιαίτερα προς το λεγόμενο «ξένο κεφάλαιο»)» είναι πιο χαρακτηριστικά ●●● Τσατσονάκι είναι η μαντάμ και το φωνάζει ●●● Οχι, δε δ' ασχοληδούμε με τον Τατσόπουλο ●●● Γνωστό ήταν το ποιόν του και αναφερθήκαμε σ' αυτό τότε που κάποιοι προσπαθούσαν να τον ηρωωποίσουν ●●● Τρεις κι ο κούκος μαζεύτηκαν στην Κρή-

τη κι ας είχε στείλει όλη την αφρόκρεμα του νεοναζισμού ο Μιχαλολιάκος ●●● Γί' αυτό λύσασε ο Κασιδιάρης και απειλούσε τον αρχιμπάτσο ●●● Συγκέντρωση σε ανοιχτό χώρο δεν τόλμησαν να κάνουν και κατέληξαν στη Χερσόνησο για να σηκώσουν τη χουντοσμαία ●●● Την επαύριο, κότες όπως πάντοτε, έβαλαν τον Κασιδιάρη να γράψει άρδρο για να πει πως αυτοί είναι ένα νόμιμο κόμμα που τους επιπλένεται οι παρακρατικοί ●●● Το αφεντικό της «Φεράρι» Λουκά ντι Μοντετέμοιλο τέθηκε επικεφαλής ομάδας καπιταλιστών που ζητά την παραμονή του Μόντι στην πρωθυπουργία και μετά τις εκλο-

γές της προσεχούς άνοιξης ●●● Η επιλογή του καπιταλιστή που τέθηκε επικεφαλής της κίνησης κάθε άλλο παρά τυχαία είναι ●●● Η «Φεράρι» είναι δημοφιλής όσο ήταν και η «Μίλαν», όταν την αγόραζε ο Μπερλουσκόνι ●●● Μπράβο στο «Ποντίκι» για το αφιέρωμα με το οποίο μας δύμισε τι ακριβώς ήταν το σχέδιο Μάρσαλ ●●● Κάρφαρος στο Τσίρια που έχει κάνει σημαία του το αίτημα για ένα «νέο σχέδιο Μάρσαλ» ●●● Αλήθεια, ο Γλέζος δεν του έχει πει τίποτα επ' αυτού; ●●● Ή ο οπορτουνισμός τον κάνει να ξεχνά ακόμα και τις φυλακίσεις και τις καταδίκεις του σε δάνατο; ●●● Στο χώρο του ΣΥΡΙΖΑ υπάρχει και ο σιγουρατζής Ρουντί ●●● Πάντα με τον εκάστοτε πρόεδρο συντάσσεται, για να τον εγκαταλείψει μόλις δει ότι πάει για «πούλο» ●●● Ετσι, από παρά τω Αλαβάνω βρέθηκε παρά τη Τσίρια ●●● Τόσο βαριά την πήρε την ήπα το Εχούντ Μπαράκ που ανακοίνωσε ότι αποσύρεται από την πολιτική και δα αφοσιωθεί στην οικογένεια του ●●● Θα λέγαμε ένα γουρούνι λιγότερο, αλλά είναι πολλά ●

◆ Αν ο Σαμαράς πάρει στο Οσλο για να παραστεί στην τελετή παράδοσης του βραβείου Νόμπελ στην ΕΕ, θα πάρει τον τίτλο του «Μητσάρα της αστικής πολιτικής» από τον ΓΑΠ. Ο Γιωργάκης τον είχε κερδίσει επάντια την εποχή των παζαριών για το Γιουγκοσλαβικό, όταν ως υπουργός Εξωτερικών του Σημίτη στηνόταν έξω από το γραφείο του διαιτητή Μάρτιν Αχτισαρί και όταν τελείωναν οι διαπραγματευτές φωτογραφιζόταν μαζί τους.

◆ Τελευταία έχουμε εντοπίσει μερικά υμητηκά σχόλια του αστικού Τύπου για τον πρόεδρο της Ουρουγουάης Χοσέ Μουχίκα, ο οποίος δεν ζει στο προεδρικό μέγαρο και δίνει το 90% του μισθού του σε μια ΜΚΟ για τους αστέγους. Σηματία, όμως, δεν έχει στήσει του συστήματος.

◆ «Μέχρι στιγμής η Γερμανία κερδίζει χρήματα από τα πακέτα στηρίζεται. Από το πρώτο πακέτο, στο οποίο η Γερμανία συμμετέχει με 15,17 δισ. ευρώ, τα κέρδη από τους τόκους ανέρχονται μέχρι στηγμής σε 300 εκατομμύρια», έγραψε η γερμανική Handelsblatt. Παρά ταύτα, κάποιοι γερμανόδουλοι τύπου Γιαννίτση εξακολουθούν να υποστηρίζουν ότι «η Γερμανία καλείται σήμερα να πληρώσει τα σπασμένα μισής ντουζίνας αποτυχημένων κρατών». ◆ Ο λόγος σε αρδογράφο, κάθε άλλο παρά αντιμημονιακό, χωρίς κανένα δικό μας σχόλιο: «Εδώ ακούγεται μόνο η μισή

αλήθεια. Αποσιωπάται ότι για να υπάρξει κούρεμα οι υποχρεώσεις που δα επιβληδούν στη χώρα δα κάνουν τα Μνημόνια να φαίνονται σαν μποναράδες. Και δεν δα μπορεί να κουνηθεί κανείς, γιατί μετά το κούρεμα δα είναι πιδανότερο να συμβεί η Δευτέρα Παρουσία, παρά να βγει η Ελλάδα στις αγορές. Αρα, μια ζωή τρόικα και ξερό ψωμί» [Γ. Λακόπουλος, Τα Νέα, 27.11.12].

◆ Οι γερμανοί σοσιαλδημοκράτες ψηφίζουν όλες τις αποφάσεις που αφορούν ζητήματα της Ευρωζώνης. Κάθε φορά, όμως, ο ηγέτης τους Πέρη Στάινμπρουκ την πέφτει στη Μέρκελ, κατηγορώντας την ότι «δεν λέει όλη την αλήθεια στον γερμανό φορολογού-

μενο». Κάτι σε αρσενικά Θεοδώρα Τζάκρη μας φέρνει... ◆ Σύμφωνα με την El País, η Ισπανία δα πάρει στις 15 Δεκέμβρη 35 δισ. ευρώ για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπέζων της (βάσει της συμφωνίας του περασμένου Ιούνη). Και στις τέσσερις τρά-

λετούς. Αυτή η απόφαση δημιουργεί μια γέφυρα για ένα καλύτερο μέλλον των παιδιών μας. Βεβαίως, αισθάνομα ότι δεν είναι ώρα για πανηγυρισμούς, αλλά τώρα αρχίζουμε να σκεφτόμαστε και να προχωρούμε περισσότερο δημιουργικά. Είναι ώρα να σκεφτούμε πώς θα αξιοποιήσουμε αυτή τη μεγάλη ευκαιρία (...) Οι μεγάλες προκλήσεις, που είναι μπροστά μας τώρα, είναι να εφαρμόσουμε τις αποφάσεις που πήραμε, πις διαφρωτικές αλλαγές που ψηφίσαμε, οι οποίες βελτιώνουν την ανταγωνιστικότητα. Γιάννης Σ

■ Το τρίο ξεφτίλα της συγκυβέρνησης

Βάστα με να σε βαστώ, να εξαπατούμε το λαό

Μέχρι και τηλεοπτικό μοσποτ, γελοίας προεκλογικής αισθητικής, ετοίμασαν οι προπαγανδιστές του μεγάρου Μαξίμου, με τίτλο «Η Ελλάδα τώρα ξεκινάει...» και με τον Σαμαρά σε πρώτο πλάνο να λέει επί ένοια λεπτό και εννέα δευτερόλεπτα τις γνωστές παπτάρες για τη μεγάλη νίκη του Eurogroup, παριστάνοντας τον εθνικό ηγέτη ιστορικών διαστάσεων. Το σπότ ανέβηκε στο youtube και διαφημίστηκε από τη σελίδα που κρατούν οι γκεμπελίσκοι του Μαξίμου στο όνομα του Σαμαρά στο facebook και βέβαια αναμετάδοθηκε από όλα τα κανάλια.

Αυτά την Τετάρτη, γιατί την Τρίτη το πρώι είχε αρχικά επικρατήσει αμηχανία. Αμηχανία που κράτησε λίγες μόνο ώρες, στη διάρκεια των οποίων στα αστικά ΜΜΕ επικρατούσε στην κολύτερη περίπτωση σκεπτικισμός για την απόφαση του Eurogroup. Σύντομα, όμως, το προπαγανδιστικό επιτελείο αποφάσισε να αντεπιπεθεί. Εποι, την Τρίτη το βράδυ ο Σαμαράς απηγόρισε διάγγελμα προς τον ελληνικό λαό, για να πει ότι «έκλεισε και τυπικά – έκλεισε οριστικά – μια πολύ γκρίζα, μια πολύ σκοτεινή περίοδος για την Ελλάδα», που «κατάφερε ακόμα, να μετατρέψει ένα πρόγραμμα απέλειωτης λιτότητας, σε πρόγραμμα που τολμά μεταρρυθμίσεις και οδηγεί σε Ανάπτυξη». Είπε, είπε, είπε και δεν παρέλειψε να τάξει κιόλας: «Και εξασφαλίσαμε ότι δεν θα υπάρξουν άλλα οδυνηρά μέτρα σε μισθούς, συντάξεις και επιδόματα. Αντίθετα, θα υπάρξει ανακούφιση αδικιών όταν ξεπερνάμε τους στόχους που έχουμε βάλει. Τώρα εξασφαλίζουμε και πολύτιμες ανάσες για να έλθει η Ανάκαμψη πιο κοντά».

Στην απόφαση του Eurogroup, βέβαια, δεν υπάρχουν τέτοιες αναφορές (αναλυτικά γράφουμε στη σελίδα 8), ενώ ο Γιούνκερ δεν παρέλειψε να τονίσει με νόημα πως αν δεν πιάνονται οι στόχοι των ιδιωτικοποιήσεων, θα πιάρηνται αυτόματα νέα μέτρα, όπως προβλέπεται. Ομως, όταν ο Σαμαράς αποφάσισε να βγει σε προπαγανδιστική εκστρατεία, με την προτροπή και των όλων δύο συνεταίρων του τρίο ξεφτίλα, δε θα σταματούσε σ' αυτό. Θα τα εδίνει όλα, όπως αρμόζει σ' έναν πρωθυπουργό που προσπαθεί να

πάρει το προπαγανδιστικό πλεονέκτημα.

Την Τετάρτη είχαμε οργανό προπαγάνδας. Πρώτα συνάντηση του τρίο ξεφτίλα στη Βουλή, για να μπουν στο κάρδο των πανηγυρισμών και οι άλλοι δύο. Πιο ενθουσιώδης από τον Βενιζέλο ο Κουβέλης, πρώτα μιλήσε για την ιστορικότητα των στηγμάτων («Είναι μία εξαιρετικά θετική εξελίξη. Η χώρα παραμένει στην Ευρωζώνη και πορεύεται στην αποθέρη στην αντιμετώπιση των οικονομικών προβλημάτων που έχει») και μετά έδωσε συγχαρητήρια... στον εαυτό του: «Επιβεβαιώνεται, κατά συνέπεια, η επιλογή της Δημοκρατικής Αριστεράς να στηρίξει την κυβέρνηση».

Αμέσως μετά ο Σαμαράς συγκάλεσε μετά από μήνες το υπουργικό συμβούλιο. Μπορεί να μην το συγκάλεσε για να εγκρίνει τη συμφωνία με την τρόικα, το πολυνομοσχέδιο-εφιάλτη, τον προϋπολογισμό, τις Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου, μπορεί δλ' αυτά οι υπουργοί να τα υπέγραψαν χωρίς συζήτηση, διάπερφοράς, όμως στη φρέστα έπρεπε να είναι όλοι παρόντες, για να παριστάνουν τις γλάστρες του θριαμβευτή πρωθυπουργού. Φώναξαν, μάλιστα, και τις κάμερες, αλλά, όπως είπε ο Σαμαράς, «είναι η πρώτη και τελευταία φορά που θα συμμετέχει η τηλεόραση σε Υπουργικό Συμβούλιο».

Δεν αξίζει, βέβαια, τον κόπο να σχολιάσουμε τις μπούρδες που είπε ο Σαμαράς στους υπουργούς, για τις εφόδους που θα κάνει στα υπουργεία, τις εργασίες που θα αναθέτει και τη βαθμολογία που θα κρατάει. Είναι τόσο ανόητα όλ' αυτά που ούτε στην κυβερνητική προπαγάνδα δεν μπορούν να συνεισφέρουν. Τα 'χει ακούσει τόσες φορές ο ελληνικός λαός που τα ξανακούει και τα παίρνει στο κρανίο. Μόνο στο ακροστήριο των «υπουργήσιμων» μπορεί να κάνουν κάπιο «κλικ», δημιουργώντας τους την αγωνία της πιθανής υπουργοποίησης στη θέση κάποιων που «δεν πιάνουν τη βάση», οπότε θα πρέπει να δείξουν μεγαλύτερη αφοσίωση στον αρχηγό και να σκιστούν να στηρίξουν την κυβερνητική πολιτική.

Το σάου έκλεισε με την καθιερωμένη επίσκεψη στον Παπούλια, όπου ο Σαμαράς επανέλαβε τις ίδιες παπαριές

και ο Παπούλιας του ζήτησε να προσέξει τους αδύναμους (αλίμονο!).

Όλα τα καλά, βέβαια, κράτανε λίγες μέρες. «Τώρα αρχίζουμε τα δύσκολα», του ξέφυγε το Στουρνάρα στη δική του συνέντευξη, καθώς ο γιάπτης δεν είναι μαθημένος στα τερτίπια των πολιτικών. Οι τι και να κάνει δεν μπορεί ν' απευθυνθεί σε λαϊκά ακροατήρια, αφού τόσα χρόνια έμαθε ν' απευθύνεται σε ακροατήρια καπιταλιστών και μαντζόραριών. Οσο και να φιλόμωσε τους δημοσιογράφους στα ψέματα (γράφουμε αναλυτικά στη σελίδα 9), ο Στουρνάρας δεν κατάφερε να φύγει αποσαλάκωτος από τα ψέματα της σημερινής πολιτικής.

Μιλάμε για αδίστακτο μαυρογιαλούρισμό. Δότι η απόφαση του Eurogroup λέει πως

τα απανωτά χτυπήματα και δεν ελπίζουν σε τίποτα. Και βέβαια, λένε τόσο χοντρά ψέματα γιατί ξέρουν ότι ο λαός δεν διάβασε την απόφαση του Eurogroup, ενώ οι σκατοφυλλάδες έκρυψαν τα συσιαστικά της σημεία.

Πόσο μακριά μπορεί να πάρει η συγκυβέρνηση μ' αυτά τα ψέματα; Κανένας από το τρίο ξεφτίλα δε βάζει αυτό το ερώτημα. Ψέματα στο ψέμα κι όσο αντέξουμε είναι το δόγμα τους. Άλλωστε, αντιμετωπίζουν τόσο πιεστικά προβλήματα που δεν έχουν καμιά δυνατότητα να σχεδιάσουν κάτι σε μεσομακροπρόθεσμο ορίζοντα. Πώς να σκεφτεί για το άυριο ο Βενιζέλος, όταν προσπαθεί να μαζέψει τους βαρόνους του ΠΑΣΟΚ και αυτοί του φεύγουν, ενώ ο Λοβέρδος τον χτυπάει στα ίσια πια από τα μέσα; Πώς να σκεφτεί για το άυριο ο Κουβέλης, όταν ξέρει ότι στη σημερινή εκλογές θα φάνει την ψήφο του και γι' αυτό πρέπει στο μεταξύ κάτι να κάνει με τους Πασόκους; Και τι σχεδιασμό να κάνει ο Σαμαράς, όταν η παραμονή του στην πρωθυπουργία εξαρτάται από δυο κόμματα που το πρώτο είναι διαλιμένο και το δεύτερο υπό διάλυση;

Πώς θα μπορέσουν αυτά τα τρία κόμματα να περάσουν τον φορολογικό εφιάλτη; Και πόσο θ' αντέξει ο ελληνικός λαός να τους ανέχεται και απλά να διαμαρτύρεται;

ΥΓ: Βγαίνοντας από τη συνάντηση του τρίο ξεφτίλα ο Κουβέλης ρωτήθηκε αν ετέθη «θέμα αλλαγής περιεχομένου της προγραμματικής συμφωνίας, επαναπροσδιορισμού της, επικαιροποίησης». Εδωσε μια απάντηση «άλλα λόγια ν' αγοριόπομαστε», χωρίς να επιβεβαιώσει ή να διαψεύσει. Λίγο μετά, όμως, μιλώντας στο υπουργικό συμβούλιο, ο Σαμαράς ανακοίνωσε: «Η απαραίτητη προγραμματική συμφωνία ήδη έχει επιτευχθεί σε πάρα πολλά σημαντικά σημεία. Θα δοθεί πολύ σύντομα στη δημοσιότητα και θεωρώ ότι είναι πρωτοφανής για τα ελληνικά δεδομένα». Αρα πρόκειται για κάτι γιανούργιο και προφανώς διαφορετικό από την προγραμματική συμφωνία σε ύφεση και τον ελληνικό λαό σε απόλυτη εξαθλίωση. Κι όμως, διαστρέφοντας πλήρως την πραγματικότητα, λένε τόσα χοντρά ψέματα,

■ Εξουσιαστική σαβούρα

Η Μαριλζα Ξενογιαννακοπούλου δεν χρειάζεται συστάσεις πλέον. Χρειαζόταν συστάσεις όταν ο Γιωργάκης τη λανσάρισε στα ψηλά κλιμάκια της αστικής πολιτικής και όλοι ψάχνονταν να βρουν το βιογραφικό της. Εκτοτε έχουν περάσει μερικά χρόνια και η ευνοούμενη του τέως αρχηγού (στον κύκλο των «κηπουρών» ανήκε, με τη διαφορά από όλους «κηπουρών») ότι αυτή είχε υπάρξει παιδί του κομματικού σωλήνα) έχει διατελέσει γραμματέας του κόμματος, ευρωβουλευτής, βουλευτής, υπουργός Υγείας, αναπληρωτρια υπουργός Εξωτερικών. Πολιτικός περιορισμένων ικανοτήτων, πέρασε από παντού χωρίς να επιδιώξει κάποια ιδιαίτερη σύγκρουση, ενώ από τότε που άνοιξε η «μνημονιακή» περίοδος διακρίθηκε σε ρόλο yeswoman με ένα άρωμα... Θεοδώρας Τζάκη στα τελευταία. Ψήφιζε και αυτή τα Μνημόνια και τους εφαρμοστικούς νόμους πάντοτε «με το πιστόλι στον κρόταφο» και «για τελευταία φορά». Μέχρι που παραιτήθηκε την περίοδο του δεύτερου Μνημόνιου, σε μια προσπάθεια να διασωθεί προσωπικά. Δεν είχε κανένα πρόβλημα να ξαναείναι υπουργή που ΠΑΣΟΚ στις εκλογές του περασμένου Μάη, όμως την έφορε το «μιαύριο» μαζί με πολλούς άλλους.

Αφού τα δοκίμασε όλα και είδε ότι στο ΠΑΣΟΚ η ίδια δεν έχει κανένα μέλλον, έφυγε από το κόμμα και έβαλε πλώρη για τον ΣΥΡΙΖΑ, η γηγετική ομάδα του οποίου τη δέχτηκε με ανοιχτές αγκάλες, επισημοποιώντας τον μεγάλο έρωτα με την παραχώρηση στην περί ης ο λόγος των στηλών της «Κυριακάτικης Αυγής» για να γράψει... αντιμνημονιακό άρθρο, το οποίο από την αρχή μέχρι το τέλος αποτελεί φτύσιμο στους οπαδούς του ΣΥΡΙΖΑ. Χωρίς ίχνος αυτοκριτικής, λες και μόλις χτες αποβιβάστηκε στην Ελλάδα, η Ξενογιαννακοπούλου στηλιεύει την πολιτική της σημερινής συγκυβέρνησης σε ζητήματα που η ίδια προσυπέργαψε ως υπουργός των κυβερνήσεων Παπαδρέου και Παπαδήμου. Η ίδια καλά κάνει. Χτίζει το πολιτικό της μέλλον. Ο ΣΥΡΙΖΑ, όμως; Ο ΣΥ

Hστήλη αισθάνεται την ανάγκη στείλει τα θερμά της συλλυπητήρια στην πρόεδρο της Αργεντινής, Κριστίνα Φερνάντες Κίρονερ, καθώς και στους εδώ υποστηρικτές της, για το μεγάλο κακό που τη βρήκε. Ποιο κακό; Για τη χαλόπιτα από τον οίκο Fitch μιλάμε, έναν οίκο που αξιολογεί πόσο καλοπληρωτές ή κακοπληρωτές είναι τα κράτη. Ο Fitch υποβάθμισε την πιστοληπτική ικανότητα της Αργεντινής από την κατηγορία «B» («σταθερή») στην κατηγορία «CC» («αρνητική»), την ίδια κατηγορία δηλαδή που βρίσκεται και η Ελλάδα, ένα βήμα πριν από τη χρεοκοπία. Μια βδομάδα πριν (στις 21/11/12), αμερικάνικο δικαστήριο αποφάσισε ότι η Αργεντινή υποχρεούται να αποπληρώσει πλήρως τα χρεοκοπημένα ομόλογα που δεν περιλαμβάνονταν σε καμία από τις δύο συμφωνίες ανταλογής ομολόγων (κουρέματος) που έγιναν το 2005 και το 2010, στις οποίες συμμετέχει το 93% των ομολόγων που χρεοκόπησαν.

Τα ομόλογα που δεν ανταλλάχθηκαν τα κατέχουν κάποια από τα λεγόμενα «αρπακτικά» κεφάλαια (vulture funds). Ενα απ' αυτά (ονόματι Elliot Management Corp, με έδρα τη Νέα Υόρκη) έχει... προϋπηρεσία σε τέτοιου ειδούς κομπίνες. Σύμφωνα με την ίδια πηγή, η NML έχει ήδη κερδίσει δικαστικές αποφάσεις αξίας πάνω από 1.6 δισ. δολαρίων σε διάφορα δικαστήρια στις ΗΠΑ και τη Βρετανία κι έχει κάνει επιανιλημένα προσπάθειες να κατάσχει περιουσιακά στοιχεία του αργεντινικού κράτους στο εξωτερικό. Οπως έλεγε το άρθρο του Economist το 2005^[1], «ακόμα και σε μία χρεοκοπία, υπάρχουν λεφτά για να κερδηθούν!» Κι όπως άλλα δείχνουν, τα λεφτά θα κερδηθούν από τα αρπακτικά του χρηματιστικού κεφαλαίου και η έφεση που άσκησε η κυβέρνηση της Αργεντινής μάλλον θα αποτελέσει μία ακόμα... χαλόπιττα στα μούτρα της Κίρονερ.

Ενα χρόνο μετά την πανηγυρική επανεκλογή της, η Κίρονερ βλέπει

■ Αργεντινή

Στενεύει ο κλοιός...

Κι αυτό θα πρέπει να το κάνει μέχρι τις 15 Δεκέμβρη, διαφορετικά κινδυνεύει να δει να παγώνουν τα κρατικά περιουσιακά στοιχεία στο εξωτερικό, όπως έγινε με τη φρεγάτα του πολεμικού ναυτικού της Αργεντινής, που την κατέσχεσε ένα άλλο «αρπακτικό» (η εταιρία NML, θυγατρική της Elliott) στη Γκάνα τον περασμένο μήνα. Η NML (που επίσης ανήκει στην ομάδα των πιστωτών που δικαίωσε το αμερικάνικο δικαστήριο) κατέχει κρατικά ομόλογα της Αργεντινής αξίας 370 εκ. δολαρίων και προκειμένου να παραιτηθεί από το δικαίωμα κατάσχεσης της φρεγάτας (το δικαίωμα το κέρδισε από το ανώτατο δικαστήριο της Γκάνα) ζήτησε τουλάχιστον 20 εκατομμύρια όπως μας πληροφορεί ο Γκάρντιαν^[2].

Σύμφωνα με την ίδια πηγή, η NML έχει ήδη κερδίσει δικαστικές αποφάσεις αξίας πάνω από 1.6 δισ. δολαρίων σε διάφορα δικαστήρια στις ΗΠΑ και τη Βρετανία κι έχει κάνει επιανιλημένα προσπάθειες να κατάσχει περιουσιακά στοιχεία του αργεντινικού κράτους στο εξωτερικό. Οπως έλεγε το άρθρο του Economist το 2005^[1], «ακόμα και σε μία χρεοκοπία, υπάρχουν λεφτά για να κερδηθούν!» Κι όπως άλλα δείχνουν, τα λεφτά θα κερδηθούν από τα αρπακτικά του χρηματιστικού κεφαλαίου και η έφεση που άσκησε η κυβέρνηση της Αργεντινής μάλλον θα αποτελέσει μία ακόμα... χαλόπιττα στα μούτρα της Κίρονερ.

Ενα χρόνο μετά την πανηγυρική επανεκλογή της, η Κίρονερ βλέπει

ότι η σοσιαλδημοκρατική πολιτική διασχίζει της κρίσης στην Αργεντινή, που επιβλήθηκε μπροστά στο φάρο της λαϊκής εξέγερσης που σάρωσε τα πάντα στη χώρα στα τέλη του 2001, πτάνει στα όριά της. Η Αργεντινή δε θα γλιτώσει από το βάθεμα της κρίσης. Η ανεργία και το χρέος (που μέσα στα τελευταία 175 χρόνια έχει διαγραφεί πέντε φορές^[5]) θα επιστρέψουν, όπως έκαναν και παλαιότερα.

Οσο για τους πιστωτές, αυτοί έχουν βρει τρόπους για να τα κονομήσουν. Οχι μόνο οι πιο επιθετικοί, που κινήθηκαν μέσω δικαστηρίων, αλλά και πολλοί από τους άλλους, που δέχτηκαν το «κούρεμα». Οι τελευταίοι πήραν πίσω τα λεφτά τους μέσω των λεγόμενων «εγγυήσεων ΑΕΠ». Ανέφερε ένα παλαιότερο άρθρο του Economist: «Συμπληρωματικά των πληρωμών σε επιπόκια και κεφάλαιο, τα νέα ομόλογα περιλαμβαναν μια δεύτερη δυνητική πηγή εισοδήματος (σ.σ. για τους πιστωτές), αποκαλούμενη εγγύηση ΑΕΠ. Η συμφωνία (σ.σ. «κουρέματος» του χρέους) προέβλεπε καθορισμένους ρυθμούς ανάπτυξης για την Αργεντινή καθ' όλη τη διάρκεια ζωής των ομολόγων, ξεκινώντας από το 4.2% το 2005 και υποχωρώντας στο 3% για το 2015 και μετά. Κάθε χρόνο που η οικονομία αναπτύσσεται πιο γρήγορα από το αναμενόμενο, οι πιστωτές θα λαμβάνουν ένα 5% της διαφοράς μεταξύ του μεγέθους του ΑΕΠ το χρόνο εκείνο και αυτού που προβλέφθηκε από τη συμφωνία. Οι πληρωμές θα συνεχιστούν μέχρι να λήξουν τα ομόλογα ή να κυβέρνηση να έχει ξανέψει ένα σύνολο 40 δισ. δολαρίων

βδομάδες και κάποιοι την κοπανούσαν με τα ελικόπτερα από το κονιορβούλιο. Τώρα όμως, δέκα χρόνια μετά, η πολιτική αυτή δείχνει τα όριά της. Η Αργεντινή δε θα γλιτώσει από το βάθεμα της κρίσης. Η ανεργία και το χρέος (που μέσα στα τελευταία 175 χρόνια έχει διαγραφεί πέντε φορές^[5]) θα επιστρέψουν, όπως έκαναν και παλαιότερα.

Οσο για τους πιστωτές, αυτοί έχουν βρει τρόπους για να τα κονομήσουν. Οχι μόνο οι πιο επιθετικοί, που κινήθηκαν μέσω δικαστηρίων, αλλά και πολλοί από τους άλλους, που δέχτηκαν το «κούρεμα». Οι τελευταίοι πήραν πίσω τα λεφτά τους μέσω των λεγόμενων «εγγυήσεων ΑΕΠ». Ανέφερε ένα παλαιότερο άρθρο του Economist: «Συμπληρωματικά των πληρωμών σε επιπόκια και κεφάλαιο, τα νέα ομόλογα περιλαμβαναν μια δεύτερη δυνητική πηγή εισοδήματος (σ.σ. για τους πιστωτές), αποκαλούμενη εγγύηση ΑΕΠ. Η συμφωνία (σ.σ. «κουρέματος» του χρέους) προέβλεπε καθορισμένους ρυθμούς ανάπτυξης για την Αργεντινή καθ' όλη τη διάρκεια ζωής των ομολόγων, ξεκινώντας από το 4.2% το 2005 και υποχωρώντας στο 3% για το 2015 και μετά. Κάθε χρόνο που η οικονομία αναπτύσσεται πιο γρήγορα από το αναμενόμενο, οι πιστωτές θα λαμβάνουν ένα 5% της διαφοράς μεταξύ του μεγέθους του ΑΕΠ το χρόνο εκείνο και αυτού που προβλέφθηκε από τη συμφωνία. Οι πληρωμές θα συνεχιστούν μέχρι να λήξουν τα ομόλογα ή να κυβέρνηση να έχει ξανέψει ένα σύνολο 40 δισ. δολαρίων

για τις εγγυήσεις, ή 48% της ονομαστικής αξίας των χρεοκοπημένων χρεών»^[6].

Μεταξύ 2003 και 2011 ο μέσος ρυθμός αύξησης του ΑΕΠ ήταν 7.7%^[3], ενώ το 2010 έφτασε στο 9.2%, υπερδιπλάσιος από αυτόν που προέβλεπε η συμφωνία για το «κούρεμα» (που ήταν της τάξης του 3-4%). Τα... καθώστρεπτει αρπακτικά (κι όχι τα επιθετικά σαν την Ellott και την NML) τοπιμησαν ζεστό χρήμα από τη διαφορά αυτή. Το ίδιο έκανε και το ΔΝΤ, του οποίου το δάνειο αποπληρώθηκε πλήρως από το κράτος της Αργεντινής. Και τώρα που η κρίση ξαναχτυπά, τα κοράκια ετοιμάζονται να πιάσουν ξανά δουλειά.

Παραπομπές

[1] «Μια νίκη μέσω της χρεοκοπίας», Economist, 3/3/2005 (<http://www.economist.com/node/3715779>).

[2] «Η Αργεντινή διατάζει το πλήρωμα να εγκαταλείψει το σκάφος "Ελευθερία" που κρατείται στην Γκάνα», Guardian, 22/10/12, (<http://www.guardian.co.uk/world/2012/oct/22/argentina-ghana-ship-libertad-nml>).

[3] 26η σύνοδος της Διεθνούς Νομισματικής και Οικονομικής Επιτροπής του ΔΝΤ, που έγινε στις 13/10/12 στο Τόκιο. Ομιλία του υπουργού Οικονομικών της Αργεντινής, Hernan Lorenzino (<http://www.imf.org/External/AM/2012/imfc/statement/eng/arg.pdf>).

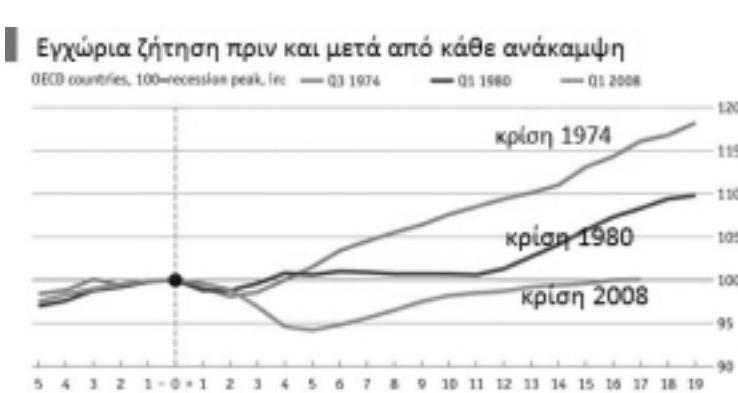
[4] IMF Country Report No. 12/268, Σεπτ. 2012, (<http://www.imf.org/external/pubs/cat/longres.aspx?sk=26265.0>).

[5] Για μια πιο ολοκληρωμένη ανάλυση της ιστορίας του χρέους της Αργεντινής βλ. «Κόντρα», αρ. φύλλου 595 και 596, (http://www.eksegersi.gr/article.php?article_id=2376&cat_id=20 και http://www.eksegersi.gr/article.php?article_id=2463).

[6] «Κούρεμα με στιλ», Economist, 6/4/2006, (<http://www.economist.com/node/6786333>).

Βαθύτερες οι κρίσεις, πιο αναιμικές οι «ανακάμψεις»

«Χρειάστηκε τεσσερα χρόνια για την εγχώρια ζήτηση εντός του ΟΟΣΑ, μιας ομάδας πτλούσιων χωρών, για να επιστρέψει στο επίπεδο που είχε πριν την ύφεση - πολύ περισσότερο από την προηγούμενη αναιμάτωση, σύμφωνα με την τελευταία οικονομική αναστοπή του ΟΟΣΑ

καμψή χωρίς ζήτηση» ([http://www.economist.com](http://www.economist.com/blogs/graphicdetail/2012/11/daily-chart-22)

Ο Μόρσι χρίζεται Βοναπάρτης, η νεολαία της Αιγύπτου αντιστέκεται

Μια μέρα μετά τα εύσημα που δέχτηκε από τη Χλαρι Κλίντον για τη διαμεσολάβησή του στην ανακήρυξη και διατήρηση της εκεχειρίας ανάμεσα στην Παλαιστινιακή Αντίσταση και το Ισραήλ, ο πρόεδρος της Αιγύπτου Μοχάμεντ Μόρσι εξέδωσε διάταγμα με το οποίο θέτει όλες τις βασικές εξουσίες της Αιγύπτου –νομοθετικές, εκτελεστικές και δικαστικές– με εξαίρεση τον έλεγχο του στρατού, υπό τον απόλυτο έλεγχό του. Ο Μόρσι παρουσιάζει τον εαυτό του ως αιγύπτιο Βοναπάρτη, που συγκεντρώνει όλες τις εξουσίες στα χέρια του, προκειμένου να «αποκαθάρει» τη χώρα από την αυθαίρεσία, τη διαφθορά και το πολιτικό και οικονομικό χάος του «διευθυντηρίου» και του «όχλου» της Τσοχίρ.

Η Μουσουλμανική Αδελφότητα που στήριξε τον Μόρσι ως υποψήφιο στις προεδρικές εκλογές του περασμένου Μάη, όταν ο εκλεκτός της «κόπηκε» με συνοπτικές διαδικασίες από το Ανώτατο Συνταγματικό Δικαστήριο, διαβεβαίωνε σε όλους τους τόνους ότι ο Μόρσι συμπυκνώνει ως αιρετός πρόεδρος τις αρετές της πρώτης πραγματικής δημοκρατίας της Αιγύπτου, τους όρους και τις προϋποθέσεις για τη συνέχιση της «επανάστασης», κόντρα στα «σταγονίδια» του συστήματος Μουμπάρακ, που έχουν μετατραπεί σε χείμαρρο και απειλούν την «επανάσταση», κόντρα στους χιλιάδες νεολαίους που δεν έπαψαν δυο χρόνια τώρα να κατακλύζουν τις πλατείες της χώρας και να απαιτούν να αποκτήσει η Αίγυπτος δημοκρατία και να τερματιστεί η χούντα του στρατού. Μια χούντα που δύο χρόνια τώρα, μετά την πτώση του Μουμπάρακ, δρα ανενόχλητη και με την πλήρη συνενοχή της Μουσουλμανικής Αδελφότητας. Βασανίζει, εκτελεί και στέλνει σε φυλακές με έκτακτα στρατοδικεία όσους αντιστέκονται στα σχέδιά της. Στην πραγματικότητα, ο Μόρσι χρίζεται Βοναπάρτης, προκειμένου να οριστικοποιήσει τη συμφωνία με το στρατιωτικό κατεστημένο για το στάτους κβοτης αιγυπτιακής δημοκρατίας. Η συμφωνία αυτή περιλαμβάνει τη διατήρηση της σχετικής αυτονομίας του στρατού στη μελλοντική κοινοβουλευτική δημοκρατία και την αμνήστηση των εγκλημάτων της χούντας του Ανώτατου Στρατιωτικού Συμβουλίου του Στρατού, που ανέλαβε την εξουσία αμέσως μετά την πτώση του Μουμπάρακ.

Με το έκτακτο διάταγμά του ο Μόρσι καθαίρεσε και αντικατέστησε τον γενικό εισαγγελέα της Αιγύπτου με όποιο της επιλογής του. Ο λόγος που προφαίστηκε είναι ότι οι δολοφόνοι του καθεστώτος Μουμπάρακ αφηνηστεύθηκαν με τη βοήθεια του γενικού εισαγγελέα, επομένως πρέπει να ξαναγίνουν οι δίκες και οι δολοφόνοι να καταδικαστούν. Χρειάζεται, λοιπόν, ένας γενικός εισαγγελέας, υπάκουος στη δημοκρατία. Οντως, ο γενικός εισαγγελέας ήταν ένα τσιράκι του στρατού και του προηγούμενου καθεστώτος. Υπάρχει, όμως, μια

μικρή αλλά πολύ σημαντική λεπτομέρεια στην κίνηση αυτή του Μόρσι. Ο Μόρσι αναφέρεται μόνο στα εγκλήματα της χούντας του Μουμπάρακ και όχι στα εγκλήματα του Ανώτατου Στρατιωτικού Συμβουλίου που ήλεγχε τη χώρα απόλυτα, μετά την πτώση του Μουμπάρακ μέχρι τις βουλευτικές εκλογές του Ιανουαρίου του 2012. Ανάμεσα στα

εγκλήματα του Στρατιωτικού Συμβουλίου είναι και η σφραγίδα της ειρηνικής προείσας χιλιάδων Κοπτών χριστιανών, με 26 νεκρούς και 327 τραυματίες από τις ρόδες των θωρακισμένων και τις σφράγες του στρατού, στις 9 Οκτωβρη του 2011, που διέλυσε το μύθο για το ρόλο του στρατού ως «φρουρού της επανάστασης» και αποκάλυψε το πραγματικό του ρόλο ως μηχανισμό καταστολής.

Είχαν προηγηθεί μαζικά συλλαλητήρια τον Ιούλη του 2011 στις βασικές πόλεις της Αιγύπτου, στα οποία πρωτοστάτησε το κίνημα της 6ης Απριλίου, απαιτώντας να σταματήσουν τα στρατοδικεία, να ακυρωθούν οι προηγούμενες αποφάσεις τους, να απολυθεί ο γενικός εισαγγελέας, να ανακληθούν οι νόμοι που ποινικοποιούν τις απεργίες και τις διαδηλώσεις, να αλλάξει ο νόμος για τα κόμματα και τις βουλευτικές εκλογές. Απ' αυτά τα συλλαλητήρια, που δέχτηκαν την άγρια καταστολή του στρατού, η Μουσουλμανική Αδελφότητα απέγι

επιδεικτικά, στηρίζοντας την κατασταλτική μανία του καθεστώτος, που σουν τοις άλλοις χαρακτήριζε το κίνημα της 6ης Απριλίου κατευθυνόμενο από τους Αμερικανούς. Από τις πρώτες μέρες που άρχισε η εξέγερση ενάντια στον Μουμπάρακ, η Μουσουλμανική Αδελφότητα δεν πήρε θέση. Αργότερα αναγκάστηκε να μπει στην εξέγερση, όταν το κίνημα ενάντια στον Μουμπάρακ είχε πάρει πανεθνικές διαστάσεις.

Αμέσως, μετά την πτώση του Μουμπάρακ, ένα κύμα διαδηλώσεων και απεργιών σάρωνε την Αίγυπτο. Η στρατιωτική χούντα έκανε τα πάντα για να καταστείλει το κίνημα αυτό. Η Μουσουλμανική Αδελφότητα, που πάντα στήριζε τα συμφέροντα της αιγυπτιακής κεφαλαιοκρατίας, στάθηκε στο πλευρό του στρατού, ως εγγυητή της «κομαλότητας», δηλαδή της άγριας καταστολής του εργατικού εστηκωμού. Το «φλερτ» στρατού και αδελφότητας μετατράπηκε σε «έρωτα», όταν κάθε πλευρά χρειαζόταν

την άλλη για να χτυπήσουν και να καθυτοπάξουν το λαϊκό κίνημα, οικοδομώντας από κοινού μια νέα κοινοβουλευτική δικτατορία.

Επιπρόσθια, ο Μόρσι αφαίρεσε από το Ανώτατο Συνταγματικό Δικαστήριο τη δυνατότητα να ακυρώνει τις αποφάσεις της Συντακτικής Συνέλευσης, καθώς και να εγκρίνει και να ελέγχει, υπό το φως

των τρεχουσών συνταγματικών διατάξεων, διατάξη με το ίδιος πλέον θα μπορεί να εκδιδεί, αποδιδοντάς τους απόλυτη νομοθετική ισχύ. Βεβαίως, το Ανώτατο Συνταγματικό Δικαστήριο δεν είναι τίποτε άλλο από μια λέσχη προσώπων που αναδείχτηκαν και εξελίχθηκαν στις θέσεις αυτές επί τη καθεστώτος Μουμπάρακ. Οι συνταγματικές διατάξεις, τις οποίες επικολείται εδώ και μήνες το Συνταγματικό Δικαστήριο, δεν είναι τίποτε άλλο από αποφάσεις του Ανώτατου Συμβουλίου του Αιγυπτιακού Στρατού, που μέχρι τον Αύγουστο του 2012 εξέδιδε αδιάλειπτα, προκειμένου να ελέγξει και να παζαρέψει τη θέση ισχύος του στο μεταβατικό κοινοβουλευτικό καθεστώτο. Σύμφωνα μ' αυτά τα διατάξη, το Ανώτατο Συνταγματικό Δικαστήριο εδώ και μήνες τροποποιεί κατά τη θελήση και τα συμφέροντα του στρατιωτικού κατεστημένου τη σύσταση της Συντακτικής Συνέλευσης, που έχει προκύψει εμέσως από τις πρώτες μετά την

πτώση του Μουμπάρακ ελεύθερες βουλευτικές εκλογές του Γενάρη του 2012. Επιπλέον, το Συνταγματικό Δικαστήριο καθυστερεί την απόφαση της Συντακτικής Συνέλευσης για το τελικό σχέδιο του Συντάγματος που θα καταρτιστεί απ' αυτή και θα τεθεί προς επικύρωση σε δημοψήφισμα.

Μετά την έκδοση του διατάγματος Μόρσι, η Συντακτική Συνέλευση, η οποία πλέον απαρτίζεται σχεδόν μόνο από οπαδούς του Μόρσι και μέλη της Μουσουλμανικής Αδελφότητας (τα μέλη της αντιπολίτευσης έχουν σχεδόν όλα αποχωρήσει), επιτάχυνε τη διαδικασία έκδοσης του προσχεδίου Συντάγματος που θα εγκρίνοταν από τη Συντακτική Συνέλευση την Πέμπτη 23 Νοέμβρη, τη μέρα που γράφεται αυτό το σημείωμα. Αν και δεν γνωρίζουμε το πλήρες κείμενο, από τις «διαφροές» σε αιγυπτιακά ΜΜΕ φαίνεται ότι ο στρατός διατηρεί τη σχετική του αυτονομία στο νέο κοινοβουλευτικό καθεστώς που προβλέπει το προτεινόμενο προσχέδιο Συντάγματος, καθώς το άρθρο 196 ορίζει ότι υπουργός Αμυνας είναι ο Γενικός Διοικητής των Ενόπλων Δυνάμεων και ορίζεται από τα στελέχη τους. Ενα χρόνο πριν, η Μουσουλμανική Αδελφότητα δε δεχόταν παρόμιο άρθρο σε αντίστοιχη πρόταση συντάγματος που είχε κατατεθεί από επιπρόπτη διορισμένη από το Ανώτατο Στρατιωτικό Συμβούλιο του Στρατού, γιατί ισοδυναμεί με τη διατήρηση του κέντρου εξουσίας του στρατού αλώβητου, δίπλα στη νομοθετική, εκτελεστική και δικαστική εξουσία. Σε αυτό το «λεπτό» σημείο μάλλον κουρυφώνεται και το παζάρι ανάμεσα στον Μόρσι και τον στρατό.

Η αντιπολίτευση, που απαρτίζεται είτε από σοσιαλδημοκρατικές δυνάμεις, όπως το κόμμα του νασεριστή Χαμπάχι, που βγήκε τρίτο στον πρώτο γύρο των προεδρικών εκλογών, μετά τον εκλεκτό του στρατού Σαφίκ, που βγήκε δεύτερος στον πρώτο γύρο των προεδρικών εκλογών, είτε φιλελεύθερες δυνάμεις προκείμενες στη Δύση (Άμρ Μούσα και Έλ Μπαραντέ), σύμπτης πολιτικό μέτωπο ενάντια στο προξειδόπτη του Μόρσι. Το κίνημα της 6ης Απριλίου από την πρώτη στιγμή κάλεσε το λαό στο δρόμο. Επί εννιά μέρες χιλιάδες νεολαίοι κατεβαίνουν στην πλατεία Τσοχίρ και συγκρούονται την πλατεία της Αιγύπτου στην πλατεία της Τσοχίρ και συγκρούονται την πλατεία της Αιγύπτου στην πλατεία της Τσοχίρ. Την περασμένη Τρίτη πάνω από 300.000 Αιγύπτιοι κατέκλυσαν το κέντρο του Καΐρου διαμαρτυρόμενοι ενάντια στο πραξικόπτημα. Μαζικά συλλαλητήρια πραγματοποιήθηκαν και σε άλλες πόλεις της χώρας. Την ίδια μέρα, η Μουσουλμανική Αδελφότητα υπολόγιζε να κάνει το δικό της συλλαλητήριο υπέρ του Μόρσι, αλλά την τελευταία στιγμή το ανέβαλε, φρούριμη ότι θα

Το καθήκον μας

Πέμπτη βράδυ βρισκόμαστε ακόμη στον αστερισμό των πανηγυρισμών για την Ελλάδα που γυρίζει σελίδα, για την Ελλάδα που τώρα ξεκινάει, όπως λέει το προπαγανδιστικό διαφημιστικό βίντεο που παρήγειλαν οι άνθρωποι του Μαξίμου.

Εμείς, βέβαια, γνωρίζουμε πως η απόφαση του Eurogroup προσέφερε μια ακόμη ευκαιρία διαχείρισης του χρέους, που θα επιτρέψει στον ελληνικό καπιταλισμό να συνεχίσει να πορεύεται μέσα στην Ευρωζώνη, και παράλληλα πιο σκληρή και πιο μακρόχρονη λιτότητα για τον ελληνικό λαό, με πιο σφιχτή επιτροπεία επί των εγχώριων κυβερνήσεων για να μην αποκλίνουν ούτε μισή μοίρα από τη ρότα αυτής της βάρβαρης πολιτικής.

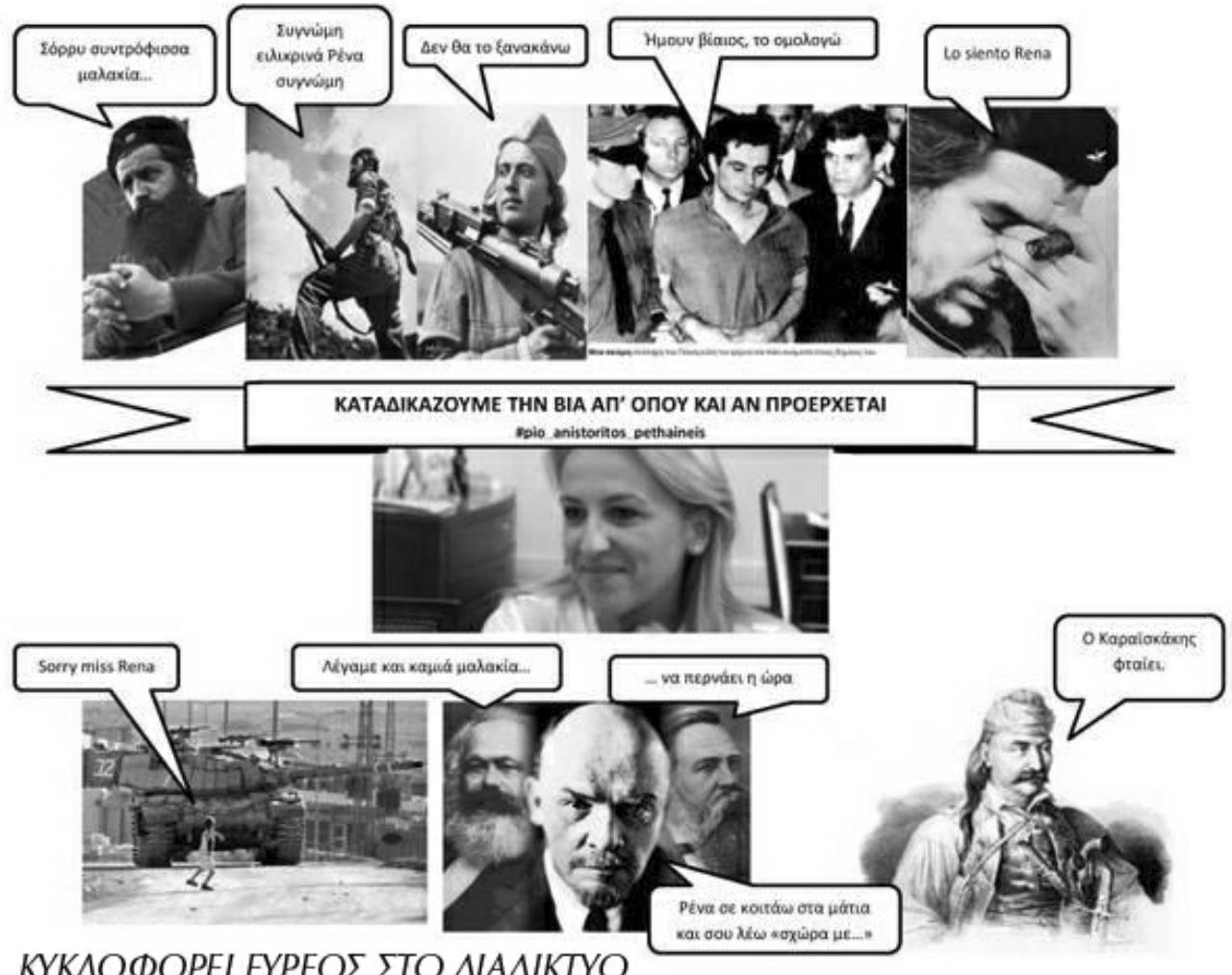
Μπορούμε, όμως, να πούμε ότι η ίδια βεβαιότητα ως προς το τι έγινε και ως προς τις προοπτικές της κατάστασης διαπερνά τη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία; Ηδη, από την περασμένη εβδομάδα καταγράφεται μια μεγάλη πτώση του πολιτικού ενδιαφέροντος, όπως εκφράζεται στην αναγνωσμότητα των εφημερίδων και στην επισκεψιμότητα των ιστοσελίδων. Για μας είναι λογικό, γιατί μετά την ψήφιση του νέου Μεσοπρόθεσμου και του προϋπολογισμού κύματα απογοήτευσης παγώνουν το κοινωνικό σώμα.

Σ' αυτές τις συνθήκες, λοιπόν, του χαμπού πολιτικού ενδιαφέροντος και της απογοήτευσης, είναι επίσης λογικό να βασιλεύουν η σύγχυση και ο αποπροσανατολισμός, έτσι όπως καλλιεργούνται από την εκκωφαντική προπαγάνδα του κυβερνητικού μπλοκ. Και όχι μόνον του κυβερνητικού μπλοκ, αλλά και του ΣΥΡΙΖΑ που καναλιζάρει τη λαϊκή οργή στην κατεύθυνση «μιας άλλης διαχείρισης», που οποία μπορεί να είναι εξίσου επιωφελής για το κεφάλαιο και για τους εργαζόμενους. Να δώσει λύσεις προς όφελος της κοινωνίας, χωρίς να διασαλεύσει τα θεμέλια του καπιταλισμού, ούτε την ένταξη στην ΕΕ και το ευρώ.

Δεν είναι λογικό η κοινωνική πλειοψηφία, ανενημέρωτη και απογοητευμένη, να παλινδρομεί ανάμεσα σ' ένα μεσσιανικό δίπολο, στον ένα πόλο του οποίου γράφει «μπορεί να τα καταφέρει ο Σαμαράς» και στον άλλο πόλο γράφει «μόνο ο Τσίπρας μπορεί να τα καταφέρει»;

Σ' αυτές τις συνθήκες, η σωστή και αναλυτική ενημέρωση, η ολόπλευρη ζύμωση, οι πολιτικές αποκαλύψεις αποτελούν στοιχεία εκ των ων ουκάνευ για τον διεμβολισμό του κυρίαρχου σκηνικού. Για να μπορέσει κάποιος να κάνει δεύτερες σκέψεις θα πρέπει να είναι γνώστης του πρωτογενούς υλικού. Να γνωρίζει με κάθε λεπτομέρεια τι αποφασίζεται στα ιμπεριαλιστικά διαβούλια, ποιες είναι οι προοπτικές, ποιο είναι το μέλλον που του επιφυλάσσουν.

Η επαναστατική πολιτική φιλολογία αποκτά ιδιαίτερη σημασία. Είναι αυτή που ξεκαθαρίζει ορίζοντες, που αντιπαραθέτει στρατόπεδα, που συγκροτεί καταρχήν μια καινούργια ανατρεπτική συνείδηση. Και που εισφέρει καθοριστικά στις διαδικασίες συγκρότησης ενός εργατικού πολιτικού πόλου, χωρίς τον οποίο δεν μπορεί να δοθεί με αξιώσεις ο αγώνας ενάντια στο σύστημα.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΕΥΡΕΩΣ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

■ Προπαντός πολιτική... αρχών

Επειδή δεν το σχολιάσαμε την προηγούμενη εβδομάδα, δεν σημαίνει ότι το ξεχάσαμε. Επίσημα ο ΣΥΡΙΖΑ, διά στόματος Τσίπρα, τάχηκε ενάντια στη δέσποιση της απλής αναλογικής. Ο λόγος; Το μπόνους των 50 εδρών, που φιλοδοξεί να κερδίσει ως πρώτο κόμμα. Αυτό το μπόνους, ως γνωστόν, το επικαλούνταν ο Τσίπρας και κατά την προηγούμενη προεκλογική περίοδο. Καλούσε τον Περιούσσο σε συνεργασία στο όνομα των 50 εδρών. Τότε, βέβαια, ο Περισσός τον πλήρωσε με το ίδιο νόμισμα, αποκαλύπτοντας ότι το μπόνους δεν δίνεται σε συνασπισμό κομμάτων, αλλά στο πρώτο αυτοτελές κόμμα. Τώρα, όμως, ο ΣΥΡΙΖΑ είναι δημοσκοπικά πρώτο κόμμα, οπότε δεν έχει ανάγκη από εκκλήσεις προεκλογικής συνεργασίας. Ωμά και κυνικά απορρίπτει τη δέσποιση της απλής αναλογικής, προσβλέποντας να πάρει ο ίδιος τις 50 εδρες από το καλυνοδευτικό εκλογικό σύστημα.

Όταν ρωτήθηκε σχετικά ο Τσίπρας, στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε ενόψει της Πανελλαδικής Συνδιάσκεψης του ΣΥΡΙΖΑ, απάντησε ότι ναι μεν ο ΣΥΡΙΖΑ «δεν έχει αλλάξει άποψη για την ανάγκη ο τόπος να πάει σε ένα σύστημα εκλογικό που θα σέβεται την ψήφο των πολιτών», όμως «αυτό που προέχει τούτη την ώρα είναι να σταματήσουμε την καταστροφή και να οργανώσουμε την ανατροπή», γι' αυτό και το αίτημα είναι «να οδηγηθεί σε εκλογές από τις οποίες θα προκύψει μια σαφής κοινοβουλευτική πλειοψηφία», η οποία θα αλλάξει και το εκλογικό σύστημα. Άρα, οι επόμενες εκλογές θα πρέπει να γίνουν με το ισχύον καλυνοδευτικό σύστημα. Οταν ξαναρωτήκε, απάντησε ακόμη πιο καθαρά: «Σε σχέση με το πρώτο ερώτημα που δέσατε για το πότε θα έρθει η απλή αναλογική. Αν κάποιοι νομίζουν ότι εμάς θα μας τυλίξουν σε μια κόλλα χαρτί με φτηνά, επικοινωνιακά τερτίπια είναι γελασμένοι. Ζητάμε άμεσα εκλογές και πιστεύουμε ότι ο λαός αργά ή γρήγορα θα τις επιβάλλει τις εκλογές. Με όποιο εκλογικό νόμο κι αν φέρουν αυτές οι

■ Ήττα και του πασιφισμού

Στη Γάζα, εκτός του «ανίκητου» σιωνιστικού στρατού, ηττήθηκε και ο πασιφισμός που διακατέχει το μεγαλύτερο μέρος των αλληλέγγυων στη Δύση, που επιμένουν σε μια πασιφιστική γραμμή και χρόνια τώρα μιλούν μόνο υπέρ της μη βίασης αντίστασης και όχι υπέρ της αντίστασης με όλα τα μέσα. Το μήνυμα που έστειλαν οι ηγέτες των δύο μεγαλύτερων αντιστασιακών οργανώσεων, από τη συνέντευξη Τύπου που έδωσαν στο Κάιρο, αμέσως μετά την έναρξη της εκεχειρίας, ήταν ότι η Αντίσταση δα συνεχίζει να εξοπλίζεται, για να μπορεί να υπερασπίζεται πιο αποτελεσματικά τα συμφέροντα του παλαιστινιακού λαού. Αυτόμανα ασκεί ο παλαιστινιακός λαός. Η ένοπλη αντίσταση δεν είναι αυτοσκοπός. Η Οργάνωση για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης υπό την ηγεσία του αείμνηστου Γιάσερ Αραφάτ έκανε τον ιστορικό συμβιβασμό της. Η Παλαιστινιακή Εθνική Αρχή επιδίωξε και επιδιώκει την ειρηνική επίλυση του Μεσανατολικού με πολιτικά και διπλωματικά μέσα. Αυτή η πολιτική διαδικασία όμως έχει φτάσει σε αδεέδοδο με αποκλειστική ευδύνη του Ισραήλ. Το Ισραήλ δεν δα πετύχει την ασφάλειά του με πολέμους. Η καλύτερη εγγύηση είναι η ειρήνη, αλλά ειρήνη χωρίς ανεξάρτητο παλαιστινιακό κράτος δεν μπορεί να υπάρξει». Μιλά στην «Αυγή» ο πρεσβευτής της Παλαιστινιακής Αρχής στην Αδήνα.

Αν ήταν μια άλλη χρονική περίοδος, δεν δα δίσταζε να καταδίκασε την ένοπλη αντίσταση, όπως το έχει κάνει πολλές φορές το αφεντικό του, ο Μαχμούντ Αμπάς. Τώρα προσπαθεί να κρατήσει δύο καρπούζια στην ίδια μασχάλη, πράγμα ανέφικτο, ως γνωστόν. Γ' αυτό και η δήλωσή του ακούγεται εντελώς γελοία. Ποιον μπορεί να πείσει ότι λύση είναι ο «ιστορικός συμβιβασμός» με τους σιωνιστές, όταν αυτός ο συμβιβασμός έχει δείξει τα αποτελέσματά του, ενώ η ένοπλη αντίσταση μόλις έδειξε –αυτή τη φορά τόσο καθαρά– τα δικά της αποτελέσματα;

βάλλει σε όποιον δέλει να εκφράσει την αλληλεγγύη του στον παλαιοτινιακό λαό να ευδυγραμμιστεί σ' αυτή την κατεύδυνη και να δηλώσει με παρρησία την αλληλεγγύη του προς την Παλαιοτινιακή Αντίσταση, η οποία έδειξε πιο καθαρά από κάθε άλλη φορά, ότι αποτελεί τη μόνη λύση για τη δικαίωση του παλαιοτινιακού λαού. Γι' αυτό και μας προξενούν αλγενιή εντύπωση ανακοινώσεις που εξακολουθούν να εκδίδονται από οργανώσεις αλληλεγγύης στη Δύση, οι οποίες εξακολουθούν να μένουν στη γραμμή της δυματοποίησης των Παλαιοτινιών, χωρίς την παραμικρή αναφορά στην ένοπλη αντίσταση και την αδιαμφισθήτη μεγάλη νίκη που πέτυχαν οι οργανώσεις της. Στην ίδια γραμμή και οι σφετεριστές της πάλαι ποτέ «Πρωτοβουλίας Ενα Καράβι για τη Γάζα», που έσθισαν κάθε αναφορά στην Παλαιοτινιακή Αντίσταση και μιλούν μόνο «για τα εγκλήματα του κράτους του Ισραήλ κατά ενός άμαχου πληθυσμού, παγιδευμένου στη μεγαλύτερη ανοιχτή φυλακή του κόσμου, χωρίς τρόπο διαφυγής, στο έλεος των βομβαρδισμών». Καλά δα κάνουν, για να 'ναι εντάξει με την κακομοίρικη πασιφιστική τους δέση, να διαγράψουν και την ιδρυτική διακήρυξη της Πρωτοβουλίας, το όνομα της οποίας εξακολουθούν να σφετερίζονται, γιατί αυτή η διακήρυξη υφνεί και εκφράζει την υποστήριξή της στην αντίσταση με όλα τα μέσα.

■ Αδιστάκτοι εξουσιοδάγνοι

Οι γερμανικές εκλογές είναι σ' ένα χρόνο (Σεπτέμβρης 2013), όμως στη Γερμανία γίνονται από τώρα πολιτικές κινήσεις με εκλογικό ορίζοντα. Το πιο εντυπωσιακό στοιχείο την προηγούμενη εβδομάδα ήταν η διεξαγωγή του συνέδριου των Πρασίνων που έκανε ένα εντυπωσιακό άνοιγμα προς το «Κέντρο», διακρύσσοντας την προσήλωση του κόμματος στις «αυντηρητικές αξίες». Ολοι οι πολιτικοί παρατηρήσεις ερμήνευσαν αυτή την κίνηση των Πρασίνων ως κλείσιμο του ματιού προς τον συνασπισμό Χριστιανοδημοκρατών-Χριστιανοκοινωνιστών της Μέρκελ για μετεκλογική κυβερνητική συνεργασία.

Σχεδόν ένα χρόνο πριν τις εκλογές, οι Πράσινοι κάνουν τη «μεγάλη στροφή», εγκαταλείποντας τον προηγούμενο σύμμαχό τους, τους Σοσιαλδημοκράτες, και αναζητώντας κυβερνητική συνεργασία από τη γερμανική Δεξιά. Για ένα συνομόλευμα αδιστάκτων εξουσιοδάγνων, που δέλουν μόνο να ξανακερδίσουν υπουργικές καρέκλες, αυτή ήταν η αναγκαία κίνηση, δεδομένων των τάσεων που έχουν διαμορφωθεί στη γερμανική πολιτική σκηνή. Όλες οι δημοσκοπήσεις μέχρι τώρα φέρνουν πρώτο τον συνασπισμό της Μέρκελ και δεύτερους τους Σοσιαλδημοκράτες. Οι Φιλελεύθεροι των Βεστερβέλε-Ρέσλερ συρρικνώνται συνεχώς και ενδέχεται να μη μπουν καν στη Βουλή. Οι Πράσινοι, λοιπόν, προσφέρονται από τώρα ως κυβερνητικός εταίρος και του δεξιού συνασπισμού. Βέβαια, στο τέλος μπορεί να μείνουν μουκάλα και να υπάρξει, για δεύτερη φορά τις τελευταίες δεκαετίες, ένας «μεγάλος συνασπισμός» Χριστιανοδημοκρατών-Σοσιαλδημοκρατών, αλλά αυτό προσπαθούν να κάνουν το καλύτερο για να επανέλθουν στους κυβερνητικούς δώκους.

■ Αντε και στην Πρεσβεία

Μετά τον γερμανό πρέσβη, που επισκέφτηκε την Κουμουνδούρου και συνομίλησε με τον Τσίπρα, μετά τον βρετανό πρέσβη που έκανε το ίδιο δρομολόγιο, ήρθε η ώρα και των υπόλοιπων πρέσβεων των χωρών-μελών της ΕΕ να γνωριστούν με τον εν δυνάμει πρωθυπουργό, σε πρόγευμα εργασίας που οργάνωσε ο πρέσβης της Κύπρου στην Αθήνα. Στη Μεγάλη Βρετανία, φυσικά, όχι σε κάνα ουζέρι στο Ψυρρή. Από τον πρέσβη της Κύπρου ζητήθηκε, προφανώς, να αναλάβει τη σχετική πρωτοβουλία (η Κύπρος έχει την προεδρία της ΕΕ αυτό το εξάμηνο) και αυτός ανταποκρίθηκε. Κατόπιν των τελευταίων επαφών, δεν έχουμε πάρα να ευχηδούμε στον πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ «με το καλό και στην Πρεσβεία» (ήταν είναι στη χώρα μας η πρεσβεία με κεφαλαίο το Π και εδρεύει στο γνωστό φρούριο της Βασιλίσσης Σοφίας, όπου κάθε χρόνο καταλήγουν πλείστες όσες διαδηλώσεις).

Από μεριάς ΣΥΡΙΖΑ διαφέρεται η εκτίμηση ότι το κλίμα αλλάζει, ότι οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις αντιμετωπίζουν τον ΣΥΡΙΖΑ σαν τη μοναδική εναλλακτική λύση που υπάρχει, γι' αυτό και γίνονται κινήσεις αποδοχής, σε χαμηλό προς το παρόν επίπεδο. Από αστικές πηγές, πάλι, διέρρευσε πώς ο γερμανός πρέσβης έστειλε πολύ δετική έκδεση στην κυβερνήση του, μετά τη συνάντηση με τον Τσίπρα, γι' αυτό και δεν αποκλείεται στο επόμενο ταξίδι του τελευταίου στη Γερμανία να υπάρχουν συναντήσεις και με δεσμοκύτος παράγοντες (πιο κάτω από τη Μέρκελ), οι οποίοι μέχρι τώρα ούτε ζωγραφιστό δεν ήδελαν να δουν τον Τσίπρα και τους άλλους ΣΥΡΙΖΑίους. Αν πράγματι έχει συμβεί μια τέτοια αλλαγή (θα φανεί σύντομα), σημαίνει πώς ο Τσίπρας και οι συνεργάτες του κατάφεραν να πείσουν ηγετικούς κύκλους στην Ευρωζώνη ότι δεν έχουν καμία πρόδηση να διασαλεύσουν το διαμορφωμένο status quo, αλλά ότι μπορούσαν να αρκεστούν σε μερικά μερεμέτια, για να μπορέσουν να κρατηθούν στην εξουσία. Οι μπεριαλιστικές δυνάμεις πάντα καταστρώνουν δεύτερα σχέδια για τη διαχείριση της εξουσίας στις εξαρτημένες χώρες και η Ελλάδα χρειάζεται ένα τέτοιο σχέδιο.

Σε Μνημόνιο και η Κύπρος

«διαίτερα αυτή τη χρονιά είχαμε να ενσωματώσουμε στον προϋπολογισμό και τις πρόνοιες της οποίες έχουμε περίπου συμφωνήσει μαζί με την ομάδα της τρίτης. Είναι μια συνυπήστηση διαδικασία και ελπίζουμε ποτέ ποτέ να μην ξανοχρειαστεί να γίνει, αλλά έχει γίνει δουλειά, είναι έτοιμη, και με ικανοποίηση είμαστε τώρα σε θέση να σας παραδώσουμε τον προϋπολογισμό». Μ' αυτά τα λόγια παρέδωσε στον πρόεδρο της Κυπριακής Βουλής το σχέδιο κρατικού προϋπολογισμού του 2013 ο υπουργός Οικονομικών της κυβέρνησης Χριστόφρια, Βάσος Σιαρλή. Το μνημόνιο είναι έτοιμο, οι βασικές απαιτήσεις του ενσωματώθηκαν στον προϋπολογισμό και οι... κόκκινες γραμμές του «κομμουνιστή» Χριστόφρια δεν έγιναν ροζ, αλλά άσπρες. Ο ίδιος ο Χριστόφριας, σε γραπτή δήλωση που έκανε από της Βρυξέλλες, «έχασε» να πει οπιδήποτε για κόκκινες γραμμές. Μίλησε μόνο για «σκληρές διαπραγματεύσεις με την τρίτη και πάντοτε έχοντας υπόψη τις δύσκολες συνθήκες που διέρχεται ο τόπος μας».

Λεπτομέρειες για το ύψος της χρηματοδότησης και το ύψος του προγράμματος δεν αναφέρονται από τον προφανάς, που τηρείται μεν στην Ελλάδα, αλλά ελέγχεται από την τρίτη και δύλα τα έσοδα από τις διαδικοποιησιες συνασπισμάτων που αποδεικνύονται και θα χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την αποπληρωμή των τοκοχρεούλων.

Ολ' αυτά θα τα μάθουμε στα μέτις «παρεμβάσεις» γίνεται λόγος για κατάργηση της ΑΤΑ, για κλιμακωτές μειώσεις μισθών και συντάξεων μεταξύ 9,5% και 15% και νέα μείωση 3% το 2013. Για το Ταμείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων γράφεται ότι θα γίνει αναλογιστική μελέτη το 2014 και πως 7,2 δισ. ευρώ που του χρωστάει το κράτος θα διογραφούν! Καταλαβαίνετε τι θα βγάλει η αναλογιστική μελέτη. Η Αρχή Τηλεπικοινωνιών δε θα ιδιωτικοποιηθεί προς το παρόν, αλλά το θέμα θα τεθεί αν το χρέος καταστεί μη βιώσιμο. Τέλος, για τη διαχείριση των εσόδων από το φυσικό αέριο γράφεται ότι βρέθηκε συμβιβαστική φόρμουλα που εξασφαλίζει τα κυριαρχικά δικαιώματα της Κύπρου (κάτι σαν τον περιβόλτο της «ειδικού λογαριασμού» της Ελλάδας, προφανάς, που τηρείται μεν στην Ελλάδα, αλλά ελέγχεται από την τρίτη και δύλα τα έσοδα από τις διαδικοποιησιες συνασπισμάτων που αποδεικνύονται και τη λιτότητα, και να αρχίσει η σταθεροποίηση και η ανάκαμψη των εισοδημάτων, αρχίζοντας με την αποφύγομενη να έχουμε και τις δύο χώρες του ελληνισμού στο ΔΝΤ και την επιπτήρηση».

Ο Τσίπρας, αντί να το βουλώσει, απάντησε κιόλας στον Σαχινίδη. Και τι είπε; «Ακούω το μεγάλο επιχείρημα ότι από κάποιους –που πλέον έχουν γίνει και αναγνώστες του Μαρξ του Λενίν, φαντάζομαι ότι η μητή κοινοβουλευτική ομάδα του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας περνάει από τη «Σύγχρονη Εποχή» πριν έρθει στο κοινοβούλιο– ορίστε και ο αριστερός πρόεδρος της Κύπρου θα ανογκαστεί κάποια στηγμή να πάει σε μνημόνιο. Αφήστε

να δούμε πεδίους μνημόνιο και αν θα πάει. Άλλα προσέξτε εσείς τον Γενάρη του 2010 ζητήσατε 7 δισ. από τις αγορές σας δώσανε 25, πήρατε τα 12. Γιατί; Ο Χριστόφριας πήρε σα του δίνανε και διεκδίκησε να πάρει από όπου μπορούσε να πάρει και πήρε ακόμη και από τον Πούτιν. Εσείς τι κάνατε αυτά τα δυο χρόνια;». Τι να του πεις; Οι ίδιοι ο Χριστόφριας πήρε σα του δίνανε και διεκδίκησε να πάρει από τον Πούτιν και έτσι μεταξύ των δύο χρόνων έγινε η αναγνώριση της Κύπρου από την Μνημόνια είναι παντού το ίδιο αντιλαϊκά; Ας κρίνει κάθε νοήμων άνθρωπος αυτά που είπε και προπαντός ας βγάλει συμπέρασμα για το τι πρόκειται να κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ αν βρεθεί στην κυβέρνηση.

Επ' αυτού, σημειώνουμε όσα είπε στη Γραμματική, στην οικονομική φυλλάδα του συγκροτήματος Μπόμπολα, πριν από μια βρομάδα («Ημερησία», 24.11.12), απαντώντας στην κατηγορία ότι υπόσχονται επαναφορά μισθών και συντάξεων: «Στόχος μας δεν είναι να επιστρέψουμε στο παρελθόν ούτε να αναστήσουμε ένα μοντέλο που έχει καταρρεύσει (...) Για να

«Το Eurogroup, ωστόσο, υπογραμμίζει ότι τα προαναφερθέντα οφέλη από πρωτοβουλίες κρατών μελών της Ευρωζώνης θα προκύπτουν για την Ελλάδα με σταδιακό τρόπο και θα εξαρτώνται από την αυστηρή εφαρμογή των συμφωνηθέντων μεταρρυθμιστικών μέτρων κατά την περίοδο του προγράμματος, όπως επίσης και κατά την περίοδο επιπρόστισης που θα ακολουθήσει μετά το πρόγραμμα».

Η παράγραφος αυτή του ανακοινωθέντος που εξέδωσαν τα χαράματα της 27ης Νοέμβρη οι υπουργοί Οικονομικών των «17» της Ευρωζώνης είτε αποσιωπήθηκε είτε πέρασε στο ντούκου από τα ελληνικά ΜΜΕ, τα οποία –κατά το συνήθειο τους– επιδιδούνται σε πανηγυρισμός (έστω και συγκρατημένους αυτή τη φορά).

Οπως επίσης πέρασαν στο ντούκου τα εξής, που είπε στην αρχή της δήλωσής του ο πρόεδρος του Eurogroup Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ: «Κατά πρώτον, είναι πολύ σημαντικό που η Ελλάδα κατάφερε να πέρασε μία μεγάλη παλέτα προσαρμογών που κατάφερε να αντιμετωπίσει το πρόβλημα. Η ελληνική κυβέρνηση προσπαθεί να δημιουργήσει ένα πακέτο εργαλείων, ούτως ώστε να μην υπάρξει καμία υπανοχάρηση. Αν πραγματικά δεν προχωρήσει η ιδιωτικοποίηση τότε τα κανδύλα θα κοπούν από αλλού. Αυτό σημαίνει ότι θα υπάρξει μεγάλη δημοσιονομική πειθαρχία». Για δύσους δεν κατάλαβαν το επανέλοφε με άλλα λόγια: «Πήραμε πολύ ουσιαστικές αποφάσεις για το μέλλον της Ελλάδας στην ευρωζώνη. Θελουμε να τονίσουμε ότι όλες οι δυνατότητες που θα δώσουμε εμείς θα δοθούν κάτω υπό προϋποθέσεις ούτως ώστε να εφαρμοστούν δύο έχουμε πει».

Τι σημαίνουν τα παραπάνω; Οτι η σκληρή επιτροπεία από την τρόικα και η ψήφιση Μνημονίων δεν θα τερματιστούν το 2016, οπότε τελειώνει το περιβόρτο «πρόγραμμα» (μετά τη διετή επιμήκυνση), αλλά θα επεκταθούν και μετά. Η μετά το πρόγραμμα περίοδος ορίζεται ως «περίοδος επιτήρησης». Μέχρι πότε θα κρατήσει αυτή; Τουλάχιστον μέχρι το 2022, αφού μέχρι τότε τίθεται στόχος σε σχέση με το ελληνικό κρατικό χρέος. Στην πραγματικότητα, πολύ πέραν του 2022, δεδομένης της επιμήκυνσης του χρόνου λήξης των ελληνικών ομολόγων, αλλά και δεδομένης της αποτυχίας και του νέου προγράμματος, που δεν πρόκειται να έχει καλύτερη τύχη από τα προηγούμενα.

Για όλη αυτή την περίοδο το Eurogroup είναι ξεκάθαρο: «Όπως έχει ήδη συμφωνηθεί από το Eurogroup της 21ης Φεβρουαρίου 2012, η ευρωζώνη δεσμεύεται να παράσχει την κατάλληλη στήριξη στην Ελλάδα κατά τη διάρκεια του προγράμματος και μετά από αυτό μέχρις ότου επανέλθει στις αγορές, υπό την προϋπόθεση ότι η Ελλάδα συμμορφώνεται πλήρως με τις απαιτήσεις και τους στόχους του προγράμματος προσαρμογής».

Μάλιστα, οι υπουργοί των «17» δεν παραλείπουν να υπενθυμίσουν ότι ήδη ο μηχανισμός λήψης αντιλαϊκών μέτρων έχει γίνει αυτόματος: «Το Eurogroup σημειώνει με ικανοποίηση ότι το νέο ελληνικό πρόγραμμα περιλαμβάνει την υιοθέτηση νέων εργαλείων ενίσχυσης της εφαρμογής των μέτρων του προγράμματος, ιδίως με μέσα διόρθωσης των μηχανισμών που θα διασφαλίζουν τα επιτεύγματα τόσο

Μνημόνια και τρόικα μέχρι το 2022 (και βλέπουμε)

των δημοσιονομικών όσο και των στόχων των ιδιωτικοποιήσεων και μέσω ισχυροτερων κανόνων στην εκτέλεση του προϋπολογισμού και των κανόνων ελέγχου».

Στο σημείο αυτό πρέπει να επισημάνουμε και κάτι ακόμη, το οποίο επίσης πέρασε στο ντούκου από την αστική προπαγάνδα. Αναφέρει η απόφαση του Eurogroup: «Η Ελλάδα έχει επίσης σημαντικά βελτιώσει τον ειδικό λογαριασμό για την εξυπηρέτηση του χρέους. Η Ελλάδα θα μεταφέρει όλα τα έσοδα από αποκρατικοποιήσεις, τα στοχευόμενα πρωτογενή πλεονάσματα καθάδις και το 30% της υπέρβασης των πρωτογενών πλεονασμάτων σε αυτόν τον λογαριασμό ώστε να εξυπηρετήσει σε τρίμηνη βάση την πληρωμή του χρέους. Η Ελλάδα επίσης θα αυξήσει τη διαφάνεια και θα παράσχει πλήρεις, προ και μετά τις συναλλαγές του ειδικού λογαριασμού, πληροφορίες προς το EFSF/ESM».

Η Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου που υπογράφτηκε κυριακάτικα στις 18 Νοέμβρη προβλέπει ότι στον περιβόρτο ειδικό λογαριασμό θα μεταφέρονται τα έσοδα από τις ιδιωτικοποιήσεις «καθώς και τα χρηματικά ποσά από τη συμμετοχή του Ελληνικού Δημοσίου στην εξυπηρέτηση του δημόσιου χρέους». Η απόφαση του Eurogroup καταργεί την τελευταία γενικολογία και ορίζει με σαφήνεια ότι στον ειδικό λογαριασμό για την πληρωμή του χρέους θα πηγαίνουν όλα τα πρωτογενή πλεονάσματα που τίθενται ως στόχος και αν τα πρωτογενή πλεονάσματα είναι μεγαλύτερα από το στόχο, θα πηγαίνει και το 30% της υπέρβασης.

Σε απλά ελληνικά αυτό σημαίνει ότι στο ελληνικό κράτος δε θ' απομένει δεκάρα τσακιστή για να κάνει έστω και οριακή αναπτυξιακή πολιτική. Οι στόχοι για τα πρωτογενή πλεονάσματα θα τίθενται από την τρόικα και τα λεφτά θα πηγαίνουν κατευθείαν στον ειδικό λογαριασμό. Αν στη διάρκεια ενός έτους φανεί ότι ο στόχος δεν πιάνεται, τότε θα παίρνονται πρόσθετα αντιλαϊκά μέτρα από τον αυτόματο μηχανισμό που έχει θεσπιστεί με την ίδια Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου. Αν παρ' ελπίδα το πρωτογενές πλεόνασμα είναι μεγαλύτερο από το στόχο, τότε το 30% θα πηγαίνει στον ειδικό λογαριασμό και το υπόλοιπο θα μπορεί να το διαθέσει το ελληνικό κράτος. Φυσικά, οι πιθανότητες για πλεόνασμα πάνω από το στόχο είναι μηδενικές, διότι είναι τόσο σκληρές οι απαιτήσεις που μετά βίας θα πιάνεται ο στόχος. Καλού-κακού, όμως, οι τοκογλύφοι του χρηματιστικού κεφαλαίου δένουν και αυτή την περίπτωση.

«Πώς αλλιώς θα εξοφλήσεις το χρέος; Από τα πρωτογενή πλεονάσματα θα εξοφλήσεις το χρέος. Και από τις ιδιωτικοποιήσεις. Δεν υπάρχει άλλη πηγή εξόφλησης του χρέους», δηλώ-

σε ο Στουρνάρας στις Βρυξέλλες, με το γνωστό ύφος του τεχνοκράτη λακέ που τα 'χει όλα λυμένα. Τι μας έλεγχαν μέχρι τώρα; Οτι πρέπει να υπάρξουν πρωτογενή πλεονάσματα, για να μην αυξάνεται το χρέος και να μπορέσουν να διατεθούν κονδύλια στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και να στηριχτεί η ανάπτυξη. Και όχι μόνον αυτό, αλλά για να μπορέσει το κράτος να κάνει κοινωνική πολιτική και ιδιαίτερα να αυξήσει τις χαμηλές συντάξεις, όπως η ιδεούσεων στην περιοχή της Ελληνικού χρέους. Το μόνο το οποίο συζητούν, χωρίς και να δεσμεύονται ρητά («θα εξετάσουν» λένε), είναι η μείωση της εθνικής συνεισφοράς στα συγχρηματοδοτούμενα έργα. Πρόκειται για έργα υποδομής, στα οποία συμμετέχουν μονοπωλιακοί όμιλοι των ιμπεριαλιστικών χωρών (όπως η γερμανική Χόχτιφ και η γαλλική Βινσι) και τα οποία έχουν πογώσει. Τα δικά του μονοπώλια που κάνουν μπτίζες στην Ελλάδα θέλει να εξυπηρετήσει το γερμανογαλλικό άξονας. Και αυτή η προοπτική, όμως, συνδέεται με τη μείωση του χρέους και όχι με την ανάπτυξη, η οποία αφήνει αδιάφορους τους ιμπεριαλιστές τοκογλύφους.

Το Eurogroup έλυσε και το «αίνιγμα» των επόμενων δόσεων. Το σύνολο είναι 43,7 δισ. ευρώ. Απ' αυτά, 23,8 δισ. για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών και 10,6 δισ. για ανάγκες του προϋπολογισμού θα καταβληθούν το Δεκέμβριο, ενώ το εναπόμενον ποσό (9,3 δισ. ευρώ) θα καταβληθεί σε τρεις υποδόσεις μέσα στο πρώτο τρίμηνο του 2013, «σε σύνδεση με την εφαρμογή των οροσήμων του Μνημονίου (συμπεριλαμβανόμενης της συμφωνηθείσας φορολογικής μεταρρύθμισης του Iανουάριο), όπως θα συμφωνηθεί από την τρόικα». Το φορολογικό κράτος, αλλά θα πηγαίνουν στην ολόττα τους για την εξυπηρέτηση του χρέους, μαζί με τα έσοδα από τα ξεπουλήματα κρατικών περιουσιακών οτοχείων. Στην ίδια ΠΝΠ ίσως να μπει και διάταξη για την υποχρέωση παροχής πλήρων πληροφοριών στους δυο μηχανισμούς «διάσωσης», πριν και μετά από κάθε συναλλαγή του ειδικού λογαριασμού, την εφαρμογή των οροσήμων του Μνημονίου (συμπεριλαμβανόμενης της συμφωνηθείσας φορολογικής μεταρρύθμισης του Iανουάριο), όπως θα συμφωνηθεί από την τρόικα. Το φορολογικό λαιμητόμος μπαίνει ως προσπαταύμενο για την επόμενη δόση και θα περάσει από την έγκριση της τρόικας.

Αμέσως μετά απ' αυτή την αναφορά, το ανακοινώθηκε στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Οικονομικών, το μεσημέρι της περασμένης Τετάρτης. Δημοσιογράφος ρώτησε τι λεφτά θα πληρωθούν φέτος στους προμηθευτές του δημοσίου και ο Στουρνάρας αποκρίθηκε στην προστασία του δημοσίου και ο Στουρνάρας, αφού είπε διάφορες αερολογίες, απάντησε ότι δεν ξέρει και έδωσε το λόγο στον Σταϊκούρα! Ο τελευταίος έβγαλε ένα λογγύδιο, περιγράφοντας διάφορες διαδικασίες που θα γίνουν ανάμεσα στα υπουργεία, για να καταγραφούν αυτοί που τους χρωστάει το δημόσιο. Ο δημοσιογράφος επέμενε, ζητώντας να του πουν ένα συνολικό ποσό. Ο Σταϊκούρας έβγαλε ένα ακόμη λογγύδιο με αερολογίες και στο τέλος κατέληξε: «Άλλα αυτή τη στιγμή δεν είμαι σε θέση να σας απαντήσω ακριβώς για ποσό διότι αντιλαμβάνεστε, όπως σας είπα, ότι αυτό θα γίνει από την προμήδια υπουργεία». Ξέρουν πολύ καλά πόσα χρωστάνε και υποτίθεται ξέρουν και πόσα θα έχουν στη διάθεσή τους για να πληρώσουν. Δε λένε, όμως, ποσό, γιατί δε θέλουν να που

ρικάνικο χρηματιστικό κεφάλαιο, και το Eurogroup από την άλλη, στο οποίο κουμάντο κάνει το γερμανικό χρηματιστικό κεφάλαιο με τους συμμάχους του. **Πολιτική ήταν η απόφαση και το Φλεβάρη, πολιτική είναι η απόφαση και τώρα.** Πρώτα πιάρουν την πολιτική απόφαση και μετά μαζειρεύουν τα νύμερα. Σε κάθε περίπτωση, το ελληνικό χρέος δεν είναι βιώσιμο. Ούτε το Φλεβάρη ήταν ούτε τώρα έγινε.

Δεν είναι τυχαίο πως ο Στουρνάρας, στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε στις Βρυξέλλες μετά την ολοκλήρωση του Eurogroup, όταν του ζητήθηκαν συγκεκριμένα στοιχεία, απαντούσε πότε «δεν έχω κάνει ακριβώς το άθροισμα τι είναι τι» και πότε «τώρα δεν έχω το νούμερο πρόχειρο!». Είναι δυνατόν να έχεις κάνει, υποτίθεται, ακριβή υπολογισμό, να λες ότι το χρέος θα είναι 12,4% του ΑΕΠ το 2020 και 11,0% το 2022, αλλά να μην μπορείς να εξηγήσεις πώς ακριβώς θα προκύψει αυτό;

Τον περασμένο Φλεβάρη, ΔΝΤ και Eurogroup συμφώνησαν ότι αρκεί το PSI για να μειωθεί το ελληνικό χρέος στο 12,0% του ΑΕΠ το 2020. Για να φτάσουν σ' αυτό το αποτέλεσμα έκαναν κάποιες εξωφρενικές παραδοχές. Οτι από το 2013 και για κάθε χρόνο το ελληνικό ΑΕΠ θα αυξάνεται σταθερά κατά 2,5% το χρόνο, ενώ θα υπάρχουν πρωτογενή πλεονάσματα 4,5% κάθε χρόνο. Οχτώ μήνες μετά, το ΔΝΤ σήκωσε μεγάλη φασαρία, υποστηρίζοντας ότι το χρέος δε θα είναι βιώσιμο. Τι άλλαξε; Μήπως το ότι βάθυνε η καπιταλιστική ύφεση; Μα αυτό ήταν δεδομένο. Επειδή, δηλαδή, το ΔΝΤ –όπως κάνει από την εποχή του πρώτου Μνημόνιου ακόμη– κάνει μια εξωπραγματική πρόβλεψη για την ύφεση, θα πρέπει να δεχτούμε ότι άλλαξε κάτι στην πραγματικότητα;

Εκείνο που άλλαξε ήταν το επίπεδο του ανταγωνισμού ανάμεσα στο ογγλοσαξονικό και το γερμανο-ευρωπαϊκό κεφάλαιο. Η λαγκάρντ πήρε εντολή να απαιτήσει να γίνει «κούρεμα» και στα ομόλογα που κατέχουν οι χώρες της Ευρωζώνης, για να χτυπηθεί έστι η Γερμανία. Η Γερμανία αντιστάθηκε σθεναρά, αρνήθηκε οποιαδήποτε συζήτηση για OSI («κούρεμα») των ομολόγων του λεγόμενου επίσημου τομέα, δηλαδή των κρατών, της EKT και των EFSF και ESM), γιατί πάσα από την Ελλάδα έρχεται κοτζάμ Ισπανία και παραπίσσων η Ιταλία, απότελος θα άρχιζε μια τακτική αποψιλωσης της δυνατότητας του γερμανικού χρηματιστικού κεφαλαίου να κερδοσκοπεί με τα κρατικά χρέη στην Ευρωζώνη (από τα χειλι της Μπακογιάννη αικούστηκε ότι μόνο την τελευταία διετία η Γερμανία έβγαλε 80 δισ. ευρώ από ομόλογα χωρών του λεγόμενου ευρωπαϊκού Νότου!).

Ο καινάς ανάμεσα σε ΔΝΤ και Ευρωζώνη κατέληξε σ' έναν συμβιβασμό χωρίς «κούρεμα». Η Γερμανία δέχτηκε άλλες ρυθμίσεις (μειώση επιτοκίου στο πρώτο δάνειο, επιμήκυνση της λήξης, επιστροφή από το 2013 και μετά κάποιων κερδών κεντρικών τραπεζών στον ελληνικό ειδικό λογαριασμό, για να αποπληρωθούν νέα δάνεια). Αυτά είναι αικόμα υπό αίρεση (θα πρέπει να εγκριθούν από κάθε χώρα της Ευρωζώνης). Και όλα να γίνουν, όμως, πάλι δεν πρόκειται το ελληνικό χρέος να πάει εκεί που λένε. Προσέξτε τι αναφέρει η απόφαση του Eurogroup: «Στόχος του προγράμματος είναι η μείωση του ελληνικού χρέους στο 17,5% το 2016, στο 12,4% το 2020 και αισθητά κάτω από το 11,0% το 2022».

Πώς θα κατέβει το χρέος από 17,5% το 2016 σε 12,4% το 2020; Κανένας δεν απάντησε σ' αυτό το ερώτημα και ο Στουρνάρας... δεν είχε πρόχειρα τα νύμερα. Ποιες παραδοχές έχουν κάνει; Οτι θα υπάρχουν πρωτογενή πλεονάσματα της τάξης του 4,5%. Ας δεχτούμε ότι χέρι στη βάρβαρη πολιτική και τον αυτόματο μηχανισμό λήψης αντιλαϊκών μέτρων αυτό θα το πετύχουν (μολονότι η κοινωνική ηρεμία κάθε άλλο παρά εξασφαλισμένη είναι για μια τόσο μακρόχρονη περίοδο). Τι γίνεται, όμως, με την ύφεση; Πόσο έχουν «προβλέψει» ότι θα αυξάνεται το ΑΕΠ όλα αυτά τα χρόνια; Με μέσο ετήσιο ρυθμό 2,5% ή μήπως παραπάνω; Κρίνοντας από την... ακριβεία των μέχρι τώρα προβλέψεων τους, μπορούμε να είμαστε... σύγουροι και για τις καινούργιες. Το μόνο βέβαιο είναι ότι λίγες ώρες μετά τη νέα συμφωνία των Βρυξελλών ο ΟΟΣΑ ανακοίνωσε τη δική του πρόβλεψη για την ελληνική οικονομία, που λέει ότι η ύφεση θα συνεχιστεί και το 2014 με -1,3%. Τι προβλέπουν η τρόικα και η ελληνική κυβέρνηση; Οτι

το 2014 θα υπάρξει ανάπτυξη, δηλαδή θετικός ρυθμός! Και μόνο απ' αυτό μπορούμε να καταλάβουμε πόση αξία έχουν οι «τεχνικές ασκήσεις» (διανεύσιμα τον όρο από τον Σαχινίδη) που κάνουν, προκειμένου να καταλήξουν στα συμπεράσματα που εκ των προτέρων έχουν συμφωνήσει, μετά από άγριο παζάρι.

Και πώς ακριβώς θα γίνει το θαύμα, μέσα σε μόλις δύο χρόνια, το χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ να κατέβει κατά 14 ολόκληρες μονάδες, από 12,4% το 2020 σε 11,0% το 2022 (σε σημερινές τιμές μιλάμε για μείωση χρέους κατά περίπου 28 δισ. ευρώ, ενώ σε τιμές 2020 το ποσό γίνεται πολύ μεγαλύτερο!); Τι ακριβώς θα γίνει αυτή τη διετία; Ο Στουρνάρας έλεγε κάτι παραληρηματικά πράγματα από τα οποία δεν έβγαινε κανένα νόημα. Θαυμάστε απόφαση που από το δελτίο Τύπου του υπουργείου Οικονομικών με τη συνέντευξη Στουρνάρα στις Βρυξέλλες: «Αρα και οι κεντρικές τράπεζες, μέσω των εθνικών κεντρικών τραπεζών και των κυβερνήσεων μάς επιστρέφουν όλα τα κέρδη τους. Αυτό είναι μια πολύ σημαντική απόφαση. Είναι σημαντικά. Τώρα δεν έχω το νούμερο πρόχειρο. Αυτό μειώνει το δημόσιο χρέος το '20 γύρω στις 5 εκατοστιαίες μονάδες, σε άλλες 5 το 2022 και κατά 5,2 το 2030, άρα μιλάμε για σημαντικά ποσά. Και επίσης ελαφράσιον της χρηματοδοτικές μας ανάγκες κατά 4 δισ. την περίοδο '12 με '14 και κατά τρία δισ. την περίοδο 15-16. Άρα μιλάμε για πολύ σημαντικά ποσά! Περιπτεύει, βέβαια, να θυμίσουμε, ότι ήταν ο Στουρνάρας, ως πρόεδρος του IOBE, που προέβλεπε ότι το πρώτο Μνημόνιο θα είναι απολύτως επιτυχημένο και πως από το 2011 ο ελληνικός καπιταλισμός θα είχε περάσει σε ανάπτυξη!»

Είναι, λοιπόν, βέβαιο ότι αυτό που ονομάζουν βιωσιμότητα του χρέους δεν έχει εξασφαλιστεί. Εδωσαν μια προσωρινή λύση και θα επιανέλθουν αργότερα με νέες ρυθμίσεις. Αυτό, άλλωστε, δεν κάνουν μέχρι τώρα; Ας θυμηθούμε εν συντομίᾳ την πρόσφατη ιστορία: Μέχρι και το Μάιο του 2010 έλεγαν ότι με τα μέτρα της κυβέρνησης Παπανδρέου η Ελλάδα θα εξασφαλίσει τη δυνατότητα της να δανειζεται από τις «αγορές» –Το Μάιο του 2010 έγινε η προσφυγή και υπογράφτηκε η πρώτη δανειακή σύμβαση, μετά την οποία διακήρυξαν ότι σ' ένα χρόνο η Ελλάδα θα έχει ξαναβγεί στις «αγορές» –Το Γενάρη του 2011 έκαναν τις πρώτες ρυθμίσεις με μείωση επιτοκίων, διακηρύσσοντας ότι έλυσαν το πρόβλημα –Τον Ιούνη του 2011 ανακοίνωσαν το PSI, υποστηρίζοντας ότι ξαναέλυσαν το πρόβλημα –Τον Οκτώβρη του 2011 αποφάσισαν το PSI+, το Φλεβάρη του 2012 το υλοποίησαν και διακήρυξαν ότι έλυσαν οριστικά το πρόβλημα –Το Νοέμβρη του 2012 αποφάσισαν νέες ρυθμίσεις και ξαναδιάκρισαν την προσφυγή της λήξης, επιστροφή από το 2013 και μετά κάτω από το 2020.

Σίγουρος μόνο ο εφιάλτης

Τα βασικά ιμπεριαλιστικά κέντρα ήρθαν σε έναν ακόμη συμβιβασμό, ο οποίος θα είναι προσωρινός όπως και όλοι οι προηγούμενοι. Είναι βέβαιο ότι όλα τα κέντρα θέλουν το ελληνικό κρατικό χρέος να είναι βιώσιμο. Δηλαδή, να μπορεί το ελληνικό κράτος να πληρώνει τόκους και χρεολύσια. Επειδή, όμως, κατά τη διαδικασία της διαχείρισης του χρέους απαντώνται κεφάλαιο, κάθε κέντρο θέλει να ριζεί τη ζημιά στις πλάτες του άλλου. Το κάθε «κούρεμα», η κάθε τεχνική διαχειριστική απόφαση άλλους τους επιβαρύνει περισσότερο και άλλους λιγότερο. Είναι, λοιπόν, βέβαιο ότι σύντομα θα έχουμε καινούργιους ανταγωνισμούς, καινούργια παζάρια καινούργιες συμφωνίες.

Το μόνο σήγουρο είναι πως δεν πρόκειται να χαλαρώσει ούτε στο ελάχιστο η επιθεώρηση τους ενάντια στον ελληνικό λαό. Η κρίση θα κάνει τον κύκλο της και ο ελληνικός καπιταλισμός θα περάσει κάποια στηγμή σε μια σχηματική ανάκαμψη. Αυτή, όμως, δεν πρόκειται να ωφελήσει σε τίποτα τον ελληνικό λαό. Το κράτος θα εξακολουθεί να εφαρμόζει την πιο βάρβαρη πολιτική, για να μπορεί να ξεπληρώνει τους διεθνείς τοκογλύφους, ενώ οι καπιταλιστές –ντόπιοι και ξένοι– θα εκμεταλλεύνται μια εργατική τάξη απόλυτα «κινεζοποιημένη».

Προς δεύτερη ληστεία των Ταμείων

ΟΦ. Σαχινίδης είναι ο μόνος από το οικονομικό επιπτελείο των κυβερνήσεων Παπανδρέου που κατάφερε να διασθεθεί πολιτικά και σήγουρα ξέρει καλά και τα οικονομικά δεδομένα και αυτά που κρύβονται πίσω από τις γραφμές της τελευταίας απόφασης του Eurogroup, γιατί είναι αυτός που ενημερώθηκε από τον Σαχινίδη. Σε μια αποκαλυπτική συνέντευξη που έδωσε στον Χαροκόπειο (Real FM), το πρώτο της Τετάρτης, αποκάλυψε πολλά και ενδιαφέροντα.

Το πρώτο και βασικότερο είναι ότι έδωσε μια τάξη μεγέθους για το περιβόλτο πρόγραμμα επαναγοράς ομολόγων, που πρέπει να ολοκληρωθεί μέχρι τις 13 Δεκεμβρίου: «Σύμφωνα με τις τεχνικές ασκήσεις που έχουν γίνει φαίνεται ότι η επιδίωξη να μειωθεί το χρέος κατά περίπου 40 δισ. θα π

■ Από εθνικοσοσιαλιστές χουνταίοι

Δεν είναι τυχαίο ότι οι χρυσαυγίτες επελέξαν την Κρήτη για ν' ανοίξουν τη σημαία της χούντας. Το μόνο ακροαστήριο που μπορούν να επηρεάσουν σ' αυτή την περιοχή είναι μια ισχνή μειοψηφία χουντικών, η οποία δραστηριοποιείται σε προστασίες, μπραβιλίκια και άλλες υποκοσμικές δραστηριότητες. Ήταν αναμενόμενο η επίσκεψή τους στην Κρήτη να στεφθεί από αποτυχία, μιλονότι έστειλαν μισή ντουζίνα βουλευτές, όλο το βαρύ πυροβολικό, μαζί με αρκετές δεκάδες μπράβους για μπουγίο. Στα Χανιά μάζεψαν καμιά εξηνταριά νοματαίους σ' ένα ξενοδοχείο, όπου γιόρτασαν περικυλωμένοι από αρκετές εκατοντάδες αντιφασίστες. Και στο Ηράκλειο δεν τόλμησαν να κάνουν σύναξη, αλλά κατέφυγαν σ' ένα ξενοδοχείο της έρημης αυτή την εποχή Χερσονήσου.

Γιατί όμως τη σημαία της χούντας; Γιατί πρέπει να καλύψουν το χώρο που κάλυπτε προηγουμένως το ΛΑΟΣ και παλιότερα οι διάφοροι χουντοσχηματισμοί, από τους οποίους προέρχεται και ο αρχικός τους πυρήνας. Είναι γνωστή η ιστορία του Μιχαλολιάκου, όπως και του Παππά, που καμαρώνει για το ότι ο πατέρας του ήταν συνεργάτης του Παπαδόπουλου. Στη συνέχεια, αυτοί οι δύο και μερικοί άλλοι, ριγμένοι από τους υπόλοιπους χουντικούς, αναζήτησαν καταφύγιο στον καθαρότατο εθνικοσοσιαλισμό. Μ' αυτόν, όμως, κατάφεραν να φτιάξουν μια μικρή γκρούππα, που επιδίδονταν σε τραμπουκισμούς ενάντια σε αριστερούς και μετανάστες, χωρίς δυνατότητα να δημιουργήσουν ευρύτερη βάση μέσα στο ακροδεξιό ακροαστήριο.

Το λαχείο τους έκαστε με την αποδόμηση του ΛΑΟΣ. Πρώτα με την Ψήφιση του Μνημόνιου και μετά με τα καραβικο-ζιλίκια της αποχώρησης από τη συγκυβέρνηση Παπαδήμου. Ήδη, εκμεταλλεύμενοι το μεταναστευτικό, είχαν φτιάξει μια μικρή βάση στην περιοχή Αγίου Πλαντελήμονα - Πλατείας Αττικής, ικανή να τους δώσει εκπροσώπηση στο Δημοτικό Συμβούλιο Αθήνας, όχι όμως τέτοια που να εξηγεί την εκλογική έκρηξη του 2012. Οταν αυτή η έκρηξη συντελέστηκε, αποφάσισαν να ξεφορτωθούν το νοζιστικό ιδεολογικό περιβλήμα και να φορέσουν το παραδοσιακό περίβλημα της ελληνικής ακροδεξιάς: πατρίς-θρησκεία-οικογένεια. Γ' αυτό και βγάζουν φλύκταινες όταν εμφανίζονται σε τηλεοπτικές εκπομπές και τους θυμίζουν τι έγραφαν στη βρομοφυλλάδα τους για τον Χίτλερ, τον εθνικοσοσιαλισμό και τα άλλα στελέχη του γερμανικού ναζισμού.

Τελευταία, αποποιούνται και τις κατηγορίες για τραμπουκική δράση, υποστηρίζοντας ότι οι ίδιοι αποτελούν ένα νόμιμο πολιτικό κόμμα που δεν ευθύνεται για βίαια γεγονότα. Ακόμα κι όταν πιάνονται επ' αυτοφόρω από κάμερες να απειλούν με νεκρούς, όπως ο Κασιδιάρης στη Χερσόνησο, εκδίδουν ανακοινώσεις που υποστηρίζουν το αντίθετο. Ακόμα κι όταν πιάνονται μέλη και οπαδοί τους να μεταφέρουν φυσγια και μολότοφ, όπως συνέβη πρόσφατα στο Βόλο, αυτοί εκδίδουν ανακοινώσεις στις οποίες μιλούν για «δυσφήμιση του πολιτικού μας σγάνω» και απειλούν με μηνύσεις.

Αυτού του τύπου οι δράσεις των νεοναζί μπορεί να φοβίζουν ένα συντηρητικό κόσμο που δεν έχει διάθεση να ανακατευτεί με τάγματα εφόδου, την ίδια στιγμή όμως τους επιτρέπουν να στρατολογούν εξαθλιωμένους νεολαίους που αναζητούν διέξodo στη στρατιωτική οργάνωση των νεοναζί και στη βίᾳ εναντίον μεταναστών. Μιλώντας γενικότερα, οι καταγγελίες από τον αστικό Τύπο, τον Δένδια και τους άλλους εκπροσώπους της αστικής πολιτικής δεν τους κάνουν καμιά ζημιά. Οι νεοναζί παρουσιάζονται σαν το νέο, άρθρατο, καθαρό μόρφωμα, ενώ εκείνοι που τους καταγγέλλουν είναι βουτηγμένοι μέχρι τα μπούνια στη διαφθορά και τη λαμογιά, ενώ είναι αυτοί που αισκούν ή υποστηρίζουν τη βάρβαρη αντιλαϊκή πολιτική.

Ο νεοναζισμός είναι πλέον μαζικό κοινωνικό φαινόμενο. Η κρίση του καπιταλισμού, η ανεργία, η καταστροφή των μεσαίων στρωμάτων γεννούν καθημερινά οπαδούς του ναζισμού. Ανθρώπους που μπορεί να μην είναι έτοιμοι να λερώσουν τα χέρια τους με αίμα, προσφέρουν όμως πολιτική κάλυψη και υποστήριξη στους νεοναζί. Ακόμα και στα τάγματα εφόδου που αυτοί οργανώνουν. Τα διψήφια προσοστά που τους δίνουν σταθερά τα γκάλοπ επιβεβαιώνουν αυτό το γεγονός. Ο παραδοσιακός εθνικισμός, έτσι όπως μετατρέπεται σε «αντιγερμανισμό», συναντίται με την ξενοφοβία και το ρατσισμό, με αποτέλεσμα όλ' αυτά τα εξαθλιωμένα, κοινωνικά και θητικά, λαϊκά στρώματα να είναι έτοιμα να κλείσουν τα μάτια ακόμα και μπροστά στο πουλί της χούντας.

Σ' αυτό το επίπεδο, το κοινωνικό, πρέπει να νικηθεί ο νεοναζισμός. Μακριά από κάθε συμμαχία με τους φορείς του αστικού κοινοβουλευτισμού, που αναζητούν τη ζεστή προστασία του κράτους, το οποίο μια χαρά βιολεύεται με την ισχυροποίηση των νεοναζί. Η αντισυστημική μάσκα πρέπει να ξεσκιστεί, οι νεοναζί πρέπει ν' αποκαλυφθούν ως λακέδες του κεφαλαίου και τίποτ' άλλο.

Προς δεύτερη ληστεία των Ταμείων

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9

πιστηριακά παιχνίδια, αγοράζοντας και πουλώντας ομόλογα και άλλα τραπεζικά «προϊόντα». Είχαν κάποια αποθεματικά, τα έβαλαν στην ΤΤΕ και αυτή τα μετέτρεψε σε ομόλογα ελληνικού δημοσίου (ακόμη και την περίοδο που οι τιμές των ομολόγων κατρακυλούσαν). Και είναι πραγματικά πρόκληση να βγαίνουν ο Στουρνάρας με τον Μαστρόκαλο και να λένε ότι η προσφορά είναι συμφέρουσα, διότι η τιμή των ομολόγων έχει αυξηθεί τους τελευταίους μήνες. Αυτό μπορεί να το σταθμίσει ένα hedge fund και να πει: αγόρασα ομόλογα τον Αύγουστο στο 15%. Αν τα πουλήσω τώρα στο 35%, υπερπλασιάζω τα λεφτά μου μέσα σε τέσσερις μήνες (απόδοση 133%) και πταίρων ζεστό χρήμα που μπορώ να το ρίχω σε άλλες μπτίζες. Ενα ασφαλιστικό ταμείο, όμως, ένα πανεπιστήμιο, ακόμα και ένας ιδιώτης που έβαλε τις οικονομίες του σε ομόλογα ελληνικού δημοσίου δεν σκέφτεται και δεν μπορεί να σκεφτεί έτσι. Λέει: είχα 100 ευρώ στην άκρη και τα έβαλα (ο ιδιώτης) ή μου τα έβαλαν χωρίς να με ρωτήσουν (ασφαλιστικό ταμείο ή πανεπιστήμιο) σε ομόλογα ελληνικού δημοσίου, επειδή θεωρούσα ότι ήταν η ασφαλέστερη επένδυση, για να μη μπλέξω με χρηματιστηριακούς τζόγους. Πριν από οχτώ μήνες μου τα πήραν με το ζόρι και μου έδωσαν νέα ομόλογα τιμής 50 ευρώ. Τώρα μου λένε να τους τα δώσω πίσω και να πάρω σε μετρητά 17,5 ευρώ. Οχι μόνο δεν κέρδισα, αλλά καταστράφηκα.

To PSI υποτίθεται ότι ήταν εθελοντικό (για να μην προκύψει «πιστωτικό γεγονόν». Ομως, όπως πολύ καλό δημόσιο αποτελέστηκε, τα Ταμεία, τα πανεπιστήμια και οι άλλοι φορείς υποχρεώθηκαν να δεχτούν το «κούρεμα», μέσω της ενεργοποίησης των περιβόητων CACs (ρήτρες συλλογικής δράσης - Collective Action Causes), από τις οποίες η συγκυβέρνηση Παπαδήμου δεν τα εξαίρεσε. Τώρα, ο Στουρνάρας ξαναμίλαψε για εθελοντική συμμετοχή: «Όποιος θελει προσέρχεται, δεν θα υποχρεώσουμε κανένα ασφαλιστικό Ταμείο να έρθει». Αυτό είναι υποχρεωμένος να το πει, γιατί τα ομόλογα, αυτά που προέκυψαν από το PSI, διέπονται από καρπό και θ' ασκηθούν από τη δύναμη, αλλά θ' αποτελέσουν νέο δάνειο. Μαστρόκαλος: «Θα υπάρχει πρόβλεψη, ώστε να υπάρχει μία δανειακή σύμβαση που να μας τα δώσουν την κατάλληλη στιγμή, όταν πρέπει να πληρωθούν, να το πω έτσι». Στουρνάρας: «Τα χρήματα της επαναγοράς δεν είναι μέσα στη δύναση των 44 δισκατομμυρίων, είναι πρόσθετο. Φυσικά εφ' όσον είναι δάνειο, βέβαια και επιβαρύνει το χρέος, θα εξοφληθεί όμως κανονικά, είτε μπορεί να εξοφληθεί κι από έσοδα ιδιωτικοποίησεων για παράδειγμα. Επομένως δεν υπάρχει καμία σύγχυση νομίζω, είναι το ανακοινωθέν σαφές ως προς το κομμάτι αυτό».

Το κυβέρνηση υποχρεώνεται από το Eurogroup να επαναγοράσει ομόλογα 20 δισ. Αν δεν τα βρει από τα funds του εξωτερικού, θα καταφέρει στο εσωτερικό, όπου τρέπεται, ασφαλιστικά ταμεία, πανεπιστήμια, λοιποί φορείς και ιδιώτες κατέχουν περίπου τα μισά ομόλογα του PSI. Το ποσό είναι μεγάλο και θ' ασκηθούν πιέσεις παρασκηνιακά για... πατριωτική ανταπόκριση. Και οι μεν τραπεζίτες έχουν αποδειξεί και άλλες φορές τον... πατριωτισμό τους (θα παζαρέψουν στο παρασκήνιο και αυτή τη φορά και θα πάρουν αυτό που θελουν), τα δε ασφαλιστικά ταμεία και οι άλλοι φορείς του δημοσίου θα συρθούν στο νέο «κούρεμα», μέσω παρασκηνιακών πολιτικών εκβιασμών. Το μόνο που αποκλείεται είναι να γλιτώσουν, όπως δε γλίτωσαν και από το PSI. Υπάρχει, τελος, ένα ακόμη ζήτημα. Θα ήθελα σύμμετοχη τους. Θα ήθελα όμως και οι άλλοι υποχρεώθηκαν να συμμετοχή τους στην προσφορά της στην ΤΤΕ. Οι συντάξεις εξασφαλίζονται, διότι η οινού εγγύηση του κράτους για τις συντάξεις και, όταν τα ασφαλιστικά ταμεία έχουν έλλειμμα, το έλλειμμα καλύπτεται από μεταφορά από τον προϋπολογισμό. Επομένως, δεν τίθεται θέμα συντάξεων. Άλλα θα ήθελα τα ασφαλιστικά ταμεία να αποφασίσουν μόνα τους.

Τι είπε ο προκλητικός γιάπτης; Οτι δεν έχει καμία σημασία αν τα Ταμεία έχουν αποθεματικά ή δεν έχουν, διότι οι συντάξεις καλύπτονται από τον προϋπολογισμό! Με το ίδιο ακριβώς επιχείρημα έβαλε ο Βενιζέλος υποχρεωτικά τα Ταμεία στο «κούρεμα» του PSI. Ακόμα πιο προκλητι-

Αλήθειες και ψέματα για την απόφαση του Eurogroup

Το παραμύθι της βιωσιμότητας του ελληνικού χρέους, μετά τις τελευταίες αποφάσεις του Eurogroup δεν πρέπει να το χάψουμε. Τι σημαίνει βιωσιμότητα; Σημαίνει να μπορεί η χώρα που έχει πάρει δάνεια να πληρώνει τόκους και χρεολύσια. Γιατί άμα δεν μπορεί, θα κηρύξει στάση πληρωμών και... ουκ αν λάβησις παρά του μη έχοντος. Οταν, λοιπόν, κάνουν ρυθμίσεις, οι δονειστές εξυπηρετούν πρωτίστως τον εαυτό τους και όχι τη χώρα οφειλέτη. Βέβαια, αυτές οι ρυθμίσεις περιέχουν πάντοτε καταστροφή κεφαλαίου. Καταστρέφεται κεφαλαίο στη φάση της κρίσης, για ν' αρχίσει να ξανασχηματίζεται στη

διάρκεια της αποπληρωμής των νέων δανείων. Οταν οι δανειστές είναι πολλοί, είναι λογικό να ξεπάται και γάρ σα ανάμεσά τους γιατί ο καθένας θέλει να ρίξει στους άλλους το μεγαλύτερο μεριδίο του κεφαλαίου που πρέπει να καταστραφεί.

Αποφάσισαν τώρα να μειώσουν (για δεύτερη φορά) το επιτόκιο από το πρώτο δάνειο των 110 δισ., το οποίο όμως δεν εκτομιεύτηκε όλο αλλά μόνο 75 δισ. Η μείωση αυτή είναι ασήμαντη και δεν είναι τυχαίο που ο Στουρνάρας αρνήθηκε να δώσει στοιχεία για τη μείωση χρέους που θα υπάρξει από κάθε μέτρο που ανακοινώθηκε. Αποφάσισαν, ακόμη, να επιμηκύ-

νουν το χρόνο λήξης των δανείων του δεύτερου Μνημόνιου κατά 15 χρόνια και να αναστείλουν την καταβολή των τόκων για 10 χρόνια. Οι τόκοι, όμως, θα τρέχουν, οπότε μετά από 10 χρόνια το επίτσιο ποσό τόκων θα είναι πολύ μεγαλύτερο, ενώ η θηλιά του δανεισμού σφήγγει για πολλά χρόνια ακόμη.

Τέλος, τα κράτη μέλη δεσμεύτηκαν να βάλουν στον ειδικό λογαριασμό τα κέρδη τους από τα ομόλογα των κεντρικών τους τραπεζών και της ΕΚΤ, αλλά μετά το 2013. Οταν, όμως, εξαιρεθεί η Ισπανία, αύριο και η Ιταλία, θα μιλάμε και πάλι για ένα ασφαλτό ποσό.

Παρέδωσαν τα δάση στη λαθρούλοτομία

Και ξαφνικά, κάποιοι στα Μί-
κητια ανακάλυψαν ότι «λα-
θροϋλοτόμοι καταστρέφουν τα
δάση μας». Κατόπιν εορτής,
όπως πάντα, και με μοναδικό
σκοπό την πρόσκαιρη εντυ-
πωσιοθηρία. Σε λίγες μέρες θα
το έχουν ξεχάσει κι αυτό. Οταν
οι ίδιοι κάνουν ρεπορτάζ για
τον κόσμο που το γυρίζει στα
καυσόξυλα για να ζεσταθεί και
διαφρημίζουν κάθε ειδους σό-
μπες, κάνουν πως δεν κατα-
λαβαίνουν ότι δίπλα στη νόμι-
μη υλοτομία θα αναπτυχθεί και
η παράνομη, αφού πλέον τα
καυσόξυλα έχουν ζήτηση. Και
βέβαια, είτε παριστάνουν πως
δεν ξέρουν είτε δεν ενδιαφέρ-
θηκαν ποτέ να πληροφορη-
θούν για το έγκλημα που διέ-
πραξε η συγκυβέρνηση Πα-
παδόμηου (και συνεχίζει η ση-
μερινή συγκυβέρνηση), υποβι-
βάζοντας την μεγάλης έκτασης
λαθροϋλοτόμηση σε ασήμαντο
πτταίσμα που τιμωρείται με
πρόστιμο.

αυτοί υπογράφουν το νόμο.
Φυσικά, συλλογικά υπεύθυνοι
είναι όλοι οι υπουργοί της κυ-
βέρνησης, μιας και το νομο-
σχέδιο συζητήθηκε και εγκρί-
θηκε στο υπουργικό συμβού-
λιο. Και βέβαια, υπεύθυνοι εί-
ναι οι βουλευτές του ΠΑΣΟΚ
και της ΝΔ που ψήφισαν όλο
το νόμο καταρχήν, κατ' άρθρο
και στο σύνολό του, κι ακόμη οι
βουλευτές της ΔΗΜΑΡ, του
ΛΑΟΣ και της Μπακογιάννη,
που ψήφισαν αυτή τη διάταξη
(και όχι μόνο) στην Ολομελεια-
τική Βουλής.

νηγορεί υπέρ της καταστροφής των δασών.

«Ο οπωσδήποτε βλάπτων δάσος ή δασικήν έκταση ή προξενών οιανδήποτε φθοράν, ο άνευ αδείας υλοτομίας... κατασκευάζων ή συλλέγων δασικά προϊόντα... τιμωρούνται διά προστίμου ή κρατήσεως ή καδί' αμφοτέρων των ποινών τούτων, εάν ουδεμία εκ της παραβάσεως επήλθε ζημιά ή η προξενηθείσα τοιαύτη δεν υπερβαίνει τας χλίας δραχμάς. Εάν η ζημιά υπερβαίνῃ τα χλίας δραχμάς, ο παραβάτης τιμωρείται κατά τας διατάξεις των άρθρ. 381 και 382 του ποινικού κώδικος».

Τι προβλέπει η νέα δασοκτόνα διάταξη;

«Αρθρο 38 παρ. 2. Αυξάνεται στο ποσό των εξακοσίων (600) ευρώ το προβλεπόμενο από τις διατάξεις των άρθρων 268 του νδ 86/1969... όριο, μέχρι του οποίου τα αντίστοιχα αδικήματα τιμωρούνται σε βαθμό πταισμάτος».

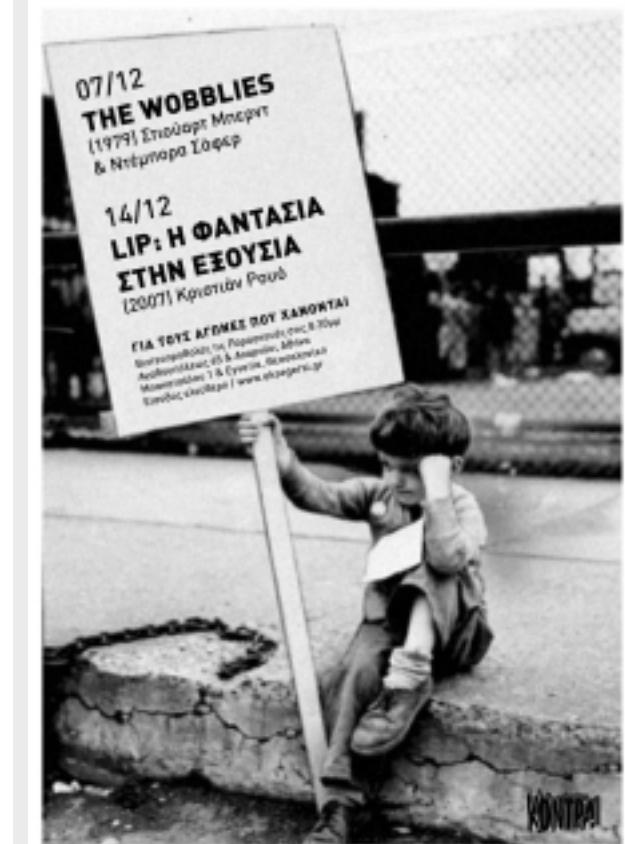
Αν κάνουμε συγκριτική ανάλυση των δύο αυτών διατάξεων, θα διαπιστώσουμε το μέγεθος της καταστροφής που θα συντελεστεί στο δασικό πλούτο της χώρας μας. Οι χιλιες δρυσχμές είναι 2,93 ευρώ. Αφα, σύμφωνα με το άρθρο 268, παράνομη συλλογή καυσόξυλων αξίας μεγαλύτερης των 2,93 ευρώ και μέχρι 600 ευρώ θεωρούνται πλημμύρες.

ευρώ οικονομικών πληρωμένων μα και τιμωρούντων με τις βαριές ποινές που προβλέπονται από τα άρθρα 381 και 382 του Ποινικού Κώδικα. Τώρα, όμως, με την παρ. 2 του άρθρου 38 του νόμου 4055 το αδίκημα της παράνομης συλλογής καυσοξύλων τιμωρείται σε βαθμό πταισμοτος, δηλαδή με μια ποινή της πλάκας. Ετοι, από τις 2 Απρίλη του 2012 που άρχισε να ισχύει ο νόμος, **άναιψε τα πράσινα φως στην παράνομη υλοτομία για τη συλλογή καυσόξυλων**. Η παράνομη υλοτο-

μία οργιάζει στην ελληνική περιφέρεια. Οι παράνομα δρώντες υλοτόμοι οπλοφορούν και έγιναν ο τρόμος και ο φόβος των δασοφυλάκων, οι οποίους έχουν μένει ανυπεράσπιστοι και ανήμπτοροι. Μας κοττήγει-λαν ότι τα βράδια γεμίζουν τριαξονικά με καυσόξυλα που μοσχοποιούν στην αγορά. Επειδή οι αγοραίες τιμές καυσόξυλων είναι πολύ χαμηλές, χρειάζεται τριαξονικό για να φορτώσουν καυσόξυλα αξίας 599,8 ευρώ.

Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία της αρμόδιας διεύθυνσης της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος (ΓΔΑΠΔΦΠ), οι αγοραίες τιμές καυσοξύλων του 2011 ήταν: Για καυσόξυλα Οξυάς 26,8 ευρώ το χωρικό κυβικό μέτρο. Αφα, μπορούν να κλέψουν 22,39 χωρικά κυβικά μέτρα, ρισκάροντας διάπραξη πταισματικής παράβασης, που τι-

Βιάτεοπροβολές σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη

Η «Μηχανή Αρλετ» πάει Ν. Φιλαδέλφεια

Η παράσταση της **ανοικεώσως** με τη «Μηχανή Αμλετ» του Χάινερ Μίλερ βγαίνει προσωρινά από το σπίτι της, το κτίριο της «Κόντρας», που αποτελεί οργανικό-ζωντανό στοιχείο της παράστασης, και σταθμεύει προσωρινά, για δυο παραστάσεις, στο φιλόξενο χώρο της «Στρούγκαι», στη Νέα Φλαδέλφεια (Δεκελείας 116, απέναντι από το Δημαρχείο). Η είσοδος θα είναι, όπως πάντα, ελεύθερη και οι παραστάσεις θα ολοκληρωθούν με την καθιερωμένη συζήτηση. Το Γενάρη η «Μηχανή Αμλετ» θα παρουσιαστεί σ' ένα χώρο-έκπληξη, ενώ είναι ανοιχτή σε άλλες προτάσεις, μέχρι να επιστρέψει για ένα τρίτο κύκλο παραστάσεων στην «Κόντρα».

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δώδεκα. Μεγάλη κατηφόρα...
Χρέος μας η ανατροπή. Φωτιά-τσεκούρι, τώρα!

Τι χαρά κι αυτή! Ακόμα πανηγυρίζουμε για τη δόση, για το δάγ-γελμα Σαμαρά, για τη νέα σελίδα που ανοίγεται στην ιστορία του τόπου. Ζούμε ένα νέο γύρο του γιούρο 2004. Πάει, έχει καταλυθεί κάθε μέτρο και κάθε έννοια σοβαρότητας, πάει και τελείωσε. Και το κακό είναι ότι υπάρχει κόσμος (και μάλιστα τρομακτικά πολύ) που τα πιστεύει, καθώς και άλλοι τόσοι πρόδυμοι να πει-στούν για όλα αυτά! Αυτή ακριβώς δεωρεί υποκειμενικά η Κοκκινοσκουφίτσα ως μεγάλη και πρώτη αποτυχία μας μέσα στα χρόνια. Χρόνια που κύλησαν στα χαμένα και γύρισαν τον τροχό της Ιστορίας σε μαύρες μέρες, την κοινωνία στον φόβο και τον φασισμό να γιγαντώνεται και να αλαλάζει ανατριχιαστικά στους δρόμους, προδιαγράφοντας μια αποτρόπαιη συνέχεια...

Με τίτλο «πέδανε ο Χρόνης Μίσσιος», αυτά είναι όλα (σε πο-σότητα αλλά –κυρίως σε... ποιό-τητα) όσα άρδωσε ο αυτοποκαλούμενος «Ριζοσπάστης» στο φύλο της 21ης Νοέμβρη: «Απεβίωσε χτες, σε ηλικία 82 χρόνων, ο συγγραφέας Χρόνης Μίσσιος. Γεννημένος στην Καβάλα από γο-νείς κανενάργατες, έζησε τα παιδικά του χρόνια σε μια γειτονιά γεμάτη πρόσφυγες. Στα Γιαννιτσά, όπου τον στέλνει ο Ερυδρός Σταυρός μαζί με άλλα παιδιά για να γλιτώσουν από την πένια της Κατοχής, περνάει στο ΕΑΜ, ενώ πέρασε για λίγο και από το Δημοκρατικό Στρατό Ελλάδας. Με το έργο του βεβαίως στην πο-ρεία δε στάδηκε στο πλευρό των λαϊκών αγώνων και της δρά-σης των κομμουνιστών, αφού δεν πίστεψε στη διέξοδο της ταξικής πάλης, ενώ βρήκε "στέγη" στη λεγόμενη "ανανεωτική" Αριστερά».

Δεν δα κουραστούμε να παρουσιάζουμε τη συγγραφική δρα-στηρίζητα των πολιτικών ανδρών αυτής της χώρας, όσο κι αν μας εκπλήσσει με το μέγεθός της, όσο κι αν φάνεται να μην την προ-λαβαίνουμε τον τελευταίο καιρό. Δεν ξέρουμε αν μέσα στην κρί-ση τους έπιασε κρίση και χωρίς κρίση επιδίδονται στη συγγρα-φή, πάντως –αν συνεχιστεί ο ρυθμός των τελευταίων εθδομάδων– σύντομα θα χρειαστεί να φτιάξουμε ειδική στήλη βιβλιοπαρουσί-ασης. Στα βιβλία που παρουσιάσαμε τελευταία, προσδέστε και το «Όπως τα έζησα, 1961-1981» του Γιάννη Βαρβιτσιώτη, που πα-ρουσιάζεται την Τετάρτη στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών. Κατα-δεικνύοντας και τη σύνδεση των τεχνών (συγγραφή-μουσική) αλ-λά και των πολιτικών με τους καπιταλιστές-αφεντικά. «Ο Γιάννης Βαρβιτσιώτης εξιστορεί την πολιτική ζωή της ταραγμένης εικοσ-επίας» λέει το σχετικό δελτίο Τύπου, λες και υπάρχει καμιά εικο-σαιτία σ' αυτή τη χώρα που δεν ήταν ταραγμένη [αν βρείτε μία, γνωρίστε την και στη στήλη]. Ενθουσιασμό μάς προκαλεί το γε-γονός ότι ανάμεσα σ' αυτούς που διαμένουν για το νέο ιστορι-κό πόνημα (ρούη, μα...) δα είναι και ο πολύ-υπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αδηλτισμού Κωνσταντίνος Αρ-βανιτόπουλος, καθώς και ο πρόεδρος της Δημοκρατικής Αριστε-ράς Φώτης Κουβέλης. Θα μπορούσαμε να σχολιάζουμε για ώρες, αλλά είναι πολλά αυτά που μας αυτοπειρούν...

«Είναι τόσο σχετικά τα μεγέθη, που αυτοκαταργούνται. Ενα ικα-νό μυρμήγκι βαρύνει –σε απόλυτο αξία– περισσότερο από ένα μέ-τριο πρωδυπουργό» (Οδυσσέας Ελύτης – «Έκ του πλησίον»).

Το ότι {δόκιμος} αστυνόμιος δηλώνει ότι ανήκει στη Χρυσή Αυ-γή δεν είναι δά και είδηση. Ούτε το ότι το είπε δημόσια (στη διάρ-κεια γενικής συνέλευσης του Δημοκράτειου Πανεπιστήμου Θρά-κης), ούτε και το ότι... δέταξε «όποιον δεν είναι χριστιανός να φύ-γει από την Ελλάδα γιατί δεν είναι Ελληνας», ούτε το ότι διατά-χθηκε ΕΔΕ από τον Δένδια. Η ειδηση ίσως κρύβεται στην απειλή που εκστόμισε προς συμφοιτητή του λέγοντας «τον ερχόμενο λα-νουάριο θα δείτε τι δα πάθετε εσείς»...

Παραμένοντας στον χώρο, συνέδοντας τα παραπάνω με όσα ακολουθούμενα και συνεχίζοντας την ψυχαγωγία μας, ένας τύπος από το Καστελόριζο παντρεύτηκε μια Τουρκάλα. Εκανε όμως το λάδος να δηλώσει ότι προτιμάει ν' αλλάξει δρησκεία από το να χάσει την αγαπημένη του κι έτσι διαγράφηκε από τη Χρυσή Αυγή της οποί-ας ήταν μέλος (μάλλον από αυτούς τους... ζαλισμένους σε μα-ραζώμενες επαρχίες που στρατολογούνται σχεδόν για πλάκα). Και τώρα αναρωτιέται «γιατί να του το κάνουν αυτό»...

«Όσο περισσότερους σκοτώσουμε φέτος, τόσο λιγότερους δα έχουμε να σκοτώσουμε του χρόνου. Γιατί όσο παραπτώριος Ιν-διάνους τόσο πείδομαι ότι πρέπει να τους εξοντώσουμε όλους ή να τους διατρέχουμε σε κατάσταση μόνιμης εξαδλίωσης» (William Sherman). Αν αντικαταστήσουμε τους Ινδιάνους με Παλαι-στίνιους ή αν ρίξουμε μια ματιά σε πρόσφατες –ανατριχιαστικά αντίστοιχες– δηλώσεις του γόνου Σαρόν, διαιπιστώνουμε ότι τί-ποτε απολύτως δεν άλλαξε τους τελευταίους δύο αιώνες στις ακο-λουθούμενες πρακτικές των σφαγέων...

Κοκκινοσκουφίτσα

Ση ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗ «ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΦΩΤΙΑΣ»

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ

■ 9η συνεδρίαση Παρασκευή, 23.11.12

Ηρθε η ώρα ν' αποδείξει, για πρώτη φο-ρά, το «χαρακτήρα» του το τρομοδικείο που δικάζει τη συγκεκριμένη υπόθεση, καθώς –χω-ρίς ακόμη να μπούμε στο «κυρίως πάτρο» της δίκης– παρουσιάστηκαν τα «ορντέβρ». Αιτή-ματα και ενστάσεις που τιθένται σε όλες τις πολιτικές δίκες που αφορούν υποθέσεις οργανώσεων ένοπλης επαναστατικής βίας και τα οποία δεν αφορούν μόνο τη συγκεκριμένη δίκη, αλλά το γενικότερο πλαίσιο δικαιο-κριτικής καταστολής, που έχει διαμορφωθεί ιδιαί-τερα μετά την εξαπόλυτη του ομερικανοκί-νητου «πολέμου κατά της τρομοκρατίας». Με τις απαντήσεις που θα δώσει και το παρόν τρομοδικείο θ' αποδείξει ειναι πίστη σε διατεθει-μένο να βγει, εστω και λίγο, έξω από το δια-μορφωμένο εφιαλτικό πλαίσιο της αποθέ-ωσης της κρατικής καταστολής και να επι-στρέψει σε κάποιες αρχές του (αστικού σε κάθε περίπτωση) δικαίου.

Ο συνήγορος των Μ. Νικολόπουλου και Π. Αργυρού, Φρ. Ραγκούσης, πήρε πρώτος το λόγο και υπέβαλε δύο αιτήματα και τρεις εν-στάσεις, που θα προσπαθήσουμε να πα-ρουσιάσουμε όσο γίνεται πιο απλά, χωρίς να καταφεύγουμε σε εξειδικευμένη νομική ανά-λυση, για να αναδειχθεί η πολιτική διάστα-ση των ζητημάτων, που κρύβεται πίσω από τις νομικές αναφορές.

Το πρώτο αίτημα αφορά την κράτηση των στοιχείων τουτότητας (και των δελτίων ταυ-τότητας) όλων όσων προσέρχονται στη δί-κη, που πλήττει ευθέως την αρχή της δημο-σιότητας της δίκης. Γιατί να γίνονται αυτές οι δίκες στις φυλακές; Και γιατί να δημιουργού-νται λίστες με τα στοιχεία τουτότητας όσων προσέρχονται να τις παρακολουθήσουν; Ο Φρ. Ραγκούσης σημειώσεις επίσης την αντίφαση που υπάρχει πλέον ανάμεσα στον ίδιο το νόμο και τη νο-μολογία των δικαστηρίων. Η έννοια της «τρο-μοκρατίας», έτσι όπως περιγράφεται από το 187A του Ποινικού Κώδικα (πλήγμα στο πο-λίτευμα και τις διεθνείς σχέσεις της χώρας) αποτελεί τον ορισμό του πολιτικού αδικήματος. Τα δικαστήρια, όμως, εξακολουθούν ν' αποφασίζουν πώς τα αδικήματα οργανώ-σεων όπως η ΣΠΦ δεν είναι πολιτικά, μολονότι τα μέλη της οργάνωσης κατηγορούνται ότι έπληξαν το πολίτευμα, τους θεομούς, τις διεθνείς σχέσεις.

Οι (διορισμένοι) συνήγοροι των υπόλοιπων μελών της ΣΠΦ συντόχηκαν με τα αιτήματα και τις ενστάσεις που υπέβαλε ο συνά-δελφος τους. Επιχειρηματολόγησαν δύο απ' αυτούς. Ο Χρήστος Μαρούδας, εκπροσω-πώντας και τη συνάδελφο του Αφροδίτη Να-τιώτη, δήλωσε ότι καλύφθηκε από τον Φρ. Ραγκούση και πώς θα δώσει γραπτώς τις προτάσεις του. Σημειώσε ότι πρόκειται για μια ιστορική πολιτική δίκη, όπως τη χαρα-κτήρισαν τα περήφανα μέλη της ΣΠΦ, τα οποία έχουν την αξίωση να καταφέρει με ακρίβεια ό, τι πουν και ό, τι επιπλέον σε βάρος τους ή υπέρ τους. Σε ό, τι αφορά την κρά-τηση των ταυτότητων στην είσοδο, μιλήσε για κατάφορη παραβίαση των προσωπικών δεδομένων των πολιτών. Πού θα χρησιμο-ποιηθούν αυτές οι λίστες; αναφωτήθηκε, για να τονίσει στη συνέχεια ότι αυτή η πρακτική παραπέμπεται σε όλες εποχές. Ο συνήγορος επιχειρηματολόγησε, επίσης, υπέρ των τριών ενστάσεων, ενώ κατέθεσε και δύο αυτοτελείς ισχυρισμούς. Συγκρατήσαμε μόνο τον ένα, που αφορά το αδίκημα της έκρηξης, που κα-τά την υπεράσπιση πρέπει να χαρακτη-στεί όχι ως εκρήξεις κατά συρροή, αλλά ως έκρηξη κατ' εξακολούθηση.

Η Ιωάννα Στεντούμη έκανε μια ενδιαφέ-ρουσα τοποθέτηση στη ζήτημα του πολιτι-κού αδικήματος. Αναφέρθηκε στην απόδρα-ση για τη μη έκδοση του Ραφερ Πόλε, στη δί-ωξη των δικαστών που την εξέδωσαν και στην αναστρέψη της από τον Αρειο Πάγο στη συνέχεια. Αφού πέρασε από την παρουσί-αση συντριπτικών απόψεων του Γ.Α. Μα-γκάκη, κατέληξε στη σημερινή συγκυρία, με αναφορές στα Μνημόνια και τη βάρβαρη πο-λιτική, στις νεοαζιστικές απόψεις και σ' όλο το υπόλοιπο σκηνικό, για να θέσει το ερώ-τημα: έχουμε αστική δημοκρατία ή καθεστώς αυθαιρεσίας; Και πώς μπορεί ο αναρχικός επαναστάτης ν

Μια ομάδα αλλιώτικη από τις άλλες...

✓ Η Μπαρτσελόνα είναι μια ομάδα που χαίρεσαι να τη βλέπεις να αγωνίζεται, ανεξάρτητα από οπαδική προτίμηση, αφού οι κινήσεις των ποδοσφαιριστών της μέσα στο γήπεδο θυμίζουν επίδειξη του ηλεκτρονικού ποδοσφαιρου στο play-station.

Έχουν γραφτεί χιλιάδες αναλύσεις για το ποδοσφαιρικό «θαύμα» της Μπάρτσα και σχεδόν όλες καταλήγουν στη Λα Μασία, τις ακαδημίες της ομάδας. Σε όσους ασχολούνται λόγω περισσότερο με τα τεκταινόμενα στη Λα Μασία είναι γνωστό ότι εκεί μαζεύονται και προπονούνται οι μελλοντικοί άσσοι της ομάδας και μάλιστα το αγωνιστικό σύστημα και ο τρόπος που αγωνίζεται η πρώτη ομάδα διδάσκονται σταδιακά στους ποδοσφαιριστές στις ακαδημίες. Η φιλοσοφία που έχουν υιοθετήσει οι υπεύθυνοι της Λα Μασία είναι ότι οι νεαροί ποδοσφαιριστές της πρέπει να προετοιμαστούν με τέτοιο τρόπο, ώστε όταν οι καλύτεροι από αυτούς πρωθηθούν στην πρώτη ομάδα να γνωρίζουν τα συστήματα και τις τακτικές και να μπορούν να ενσωματωθούν καλύτερα και πιο γρήγορα σ' αυτή.

Την περασμένη Κυριακή, στον αγώνα με τη Λεβάντε, οι οπαδοί της Μπαρτσελόνα που βρέθηκαν στο γήπεδο και παρακολούθησαν την ομάδα τους να φτάνει σε μια ακόμη άνετη νίκη αισθανθήκαν περισσότερο περήφρανοι γι' αυτή, αφού στη μεγαλύτερη διάρκεια του αγώνα (63 από τα 95 λεπτά που διήρκησε) και οι έντεκα παίχτες προέρχονταν από τις ακαδημίες του συλλόγου. Ο προπονητής της ομάδας Τίτο Βιλανόβα, που υπήρξε προπονητής στη Λα Μασία και βοηθός του Πεπ Γουαρδιόλα στην κορυφαία ομάδα της Μπαρτσελόνα, που σάρωσε όλους τους τίτλους, κάλεσε τους οπαδούς στο γήπεδο για να ξαναζήσουν κάτι ανάλογο στην αναμέτρηση με την Αλαβές για το ισπανικό κύπελλο, στην οποία ή αποστολή της ομάδας αποτελείται από 16 παίκτες, δώδεκα από τους οποίους έχουν περάσει από τις ακαδημίες. Στις δηλώσεις του για το συγκριμένο αγώνα ο Βιλανόβα μίλησε για τη φιλοσοφία του συλλόγου τονίζοντας μεταξύ των άλλων: «Το γεγονός ότι κατακτήσαμε τόσους τίτλους με εφτά ή οχτώ ποδοσφαιριστές από τις ακαδημίες. Στις δηλώσεις του για το συγκριμένο αγώνα ο Βιλανόβα μίλησε για τη φιλοσοφία του συλλόγου τονίζοντας μεταξύ των άλλων: «Το γεγονός ότι κατακτήσαμε τόσους τίτλους με εφτά ή οχτώ ποδοσφαιριστές από το σπίτι μας έχει μεγαλύτερη αξία. Αν άλλες ομάδες δεν βάζουν τους δικούς τους παίχτες από την ακαδημία, γιατί σκέφτονται πως

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

έτσι θα κερδίσουν ευκολότερα, εμείς τους βάζουμε γιατί κερδίζουμε».

Μάλιστα, κατά τη διάρκεια της συνέντευξης Τύπου αποκάλυψε και το όνειρο του Λουίς Φαν Χάαλ, ο οποίος είχε παλιότερα διατελέσει προπονητής της Μπαρτσελόνα, να κατακτήσει η ομάδα το Champions League με έντεκα παίχτες από την ακαδημία της. Στο ίδιο μήκος κύματος και οι δυο από τους αρχηγούς της ομάδας που παραβρέθηκαν στη συνέντευξη. Ο Πικέ τόνισε ότι υπάρχει πλέον απόδειξη ότι τα πράγματα γίνονται καλά στη Μπαρτσελόνα και ο Τσάβι, ο πιο παλιός ποδοσφαιριστής από τις ακαδημίες, δήλωσε ότι στέλνει μια αγκαλιά στον Φαν Χάαλ, το όνειρο του οποίου έγινε πραγματικότητα».

Το θέμα έχει πυροδοτήσει συζητήσεις στην ποδοσφαιρική Ευρώπη και ήδη στις αθλητικές εφημερίδες άλλων χωρών και κυρίως στις αγγλικές μπαίνει το εξής ερώτημα: «Όταν μια ομάδα του επιπέδου της Μπαρτσελόνα βάζει έντεκα παίχτες από την ακαδημία της, οι δικές μας ομάδες τι κάνουν;». Για την ιστορία, πρέπει να αναφερθεί ότι δυο βδομάδες πριν τον ιστορικό αγώνα της Μπάρτσα με τη Λεβάντε, υπήρξε και άλλη μια ομάδα, η Αθλετικ Μπιλμπάο, που παρατάχθηκε στο «Σαντιάγο Μπενφίτεου» με 11 «canteranos» (έτσι ονομάζονται οι παίχτες που προέρχονται από την ακαδημία), για να αντιμετωπίσει τη Ρεάλ Μαδρίτης. Το γεγονός ότι η περίπτωση της Μπαρτσελόνα έκανε το γύρο του κόσμου και συζητήθηκε περισσότερο, είναι απόλυτα φυσιολογικό, αφού η δυναμικότητα και η αναγνωρισμότητα των δυο ομάδων είναι διαφορετική. Η αρχή έγινε και διλοί στην ομάδα είναι χαρούμενοι από την κίνηση του Βιλανόβα. Στην γιορτινή απόσφαιρα υπάρχουν και κάποιοι που θεωρούν ότι δεν θα πρέπει να υπάρχει εφησυχασμός, για να μη δοθεί το λανθασμένο μήνυμα, πως η ομάδα δεν χρειάζεται εξωτερική βοήθεια και μπορεί να αρκεστεί μόνο στις ακαδημίες της. Επικαλούνται μάλιστα και τον πιο πετυχημένο προπονητή της ομάδας, τον Πεπ Γουαρδιόλα, ο οποίος δεν αποφάσισε να χρησιμοποιήσει μια αιμιγώς «γηγενή» ενδεκάδα για να μη σταλεί το λάθος μήνυμα. Επειδή η ιστορία και ο τρόπος που διαχει-

ρίζονται το συγκεκριμένο θέμα ουπεύθυνοι του ποδοσφαιρικού τμήματος της ομάδας, δεν επιτρέπουν τέτοιου ειδούς προβληματισμούς, θα κλείσουμε με την ιστορική ενδεκάδα: Βίκτορ Βαλδές, Μοντόγια, Πικέ, Πουγιόλ, Τζόρντι Αλμπτα, Μπουόσκετς, Τσάβι, Φάμπτρεγας, Πέδρο, Μέσι, Ινιέστα.

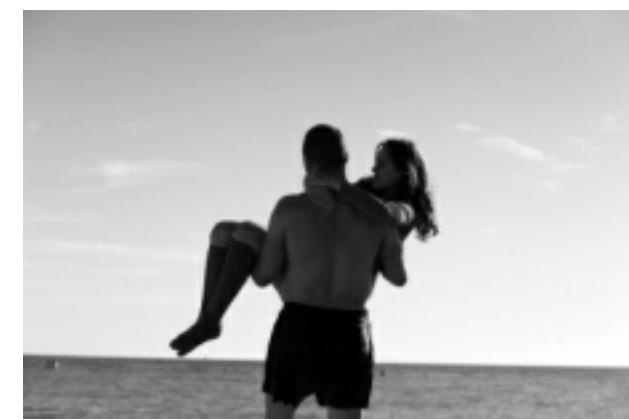
✓ Τελικά, στο ελληνικό ποδόσφαιρο μπάλα μπορεί να μη βλέπουμε, αλλά δεν πλήττουμε. Παρά το γεγονός ότι το αγωνιστικό ενδιαφέρον της Μπαρτσελόνα και ο Τσάβι, ο πιο παλιός ποδοσφαιριστής από τις ακαδημίες, δήλωσε ότι στέλνει μια αγκαλιά στον Φαν Χάαλ, το όνειρο του οποίου έγινε πραγματικότητα».

ZAKONTIAP

Σώμα με σώμα

Μία ακόμα ταινία με θέμα την αναπτηρία. Κυρίως τη σωματική, καθώς η πρωταγωνίστρια μετά από ένα απύχρημα χάνει τα πόδια της από το γόνατο και κάτω, αλλά και τη συναισθηματική, εφόσον ο πρωταγωνίστρος είναι ένας τύπος που ζει για να ικανοποιεί τις σωματικές του ανάγκες και μόνο. Αυτοί οι δύο ως ζευγάρι θα αποτελέσουν στο τέλος ένα αρμονικό σύνολο.

Η αλήθεια είναι πως όταν βλέπει κανείς πια τέτοιες ταινίες, περιμένει και μια πιο φρέσκια ή καινούρια οπτική πάνω στα πρόγματα, μια καινούρια κατάθεση και όχι απλώς μια ηρωοποίηση της ανθρώπινης θελησης, γιατί έτσι μισοεκβιάζεται η συγκίνηση και κρύβεται μια προβληματική προσέγγιση του θέματος. Πρόγιαπτι, η δύναμη των ανθρώπων αυτών είναι τεράστια, όχι γιατί είναι ήρωες, αλλά γιατί αλλιώς δεν μπορούν να επιβιώσουν. Και η συμβολή τέτοιων ταινιών έγκειται κυρίως στην κοινωνική απενοχοποίηση των ανάπτηρων, που κάποτε τους έκρυβαν στα σπίτια...

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΙΑΠΩΝΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Η «NEW STAR» διοργανώνει από την Πέμπτη 29/11 έως την Τετάρτη 5/12 αφιέρωμα στον ιαπωνικό κινηματογράφο που θα πραγματοποιηθεί στον κινηματογράφο «CARTOL ΖΕΦΥΡΟΣ». Για το αφιέρωμα έχουν επιλεγεί έξι ταινίες, τριών από τους πιο σπουδαίους ιάπωνες κινηματογραφιστές. Οι ταινίες «Ουγκέτσου Μονογκατάρι» και «Σταυρωμένοι εραστές» του Κένζι Μιζογκούτσι, οι ταινίες «Ρων» και «Ρασομόν» του Ακίρα Κουροσάβα και οι ταινίες «Η γυναίκα στους αιμολοφους» και «Ο λάικος». Με εξαίρεση το «Ρων» (1985), οι άλλες ταινίες είναι γυρισμένες τη δεκαετία 1955-1965. Στο αφιέρωμα θα προβληθούν με καινούριες κόπτες.

Ο ΜΠΕΡΤΟΛΤ ΜΠΡΕΧΤ ΣΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

Ενα ακόμη αφιέρωμα από τη «NEW STAR», αυτή τη φορά στον Μπέρτολτ Μπρεχτ και στις κινηματογραφικές αναγνώσεις της έργων του. Ο τίτλος του αφιερώματος είναι καθορά παραπλανητικός, καθότι για τις τρεις από τις τέσσερις ταινίες του ο γενικός τίτλος που θα ταίριαζε θα ήταν «όταν το έργο του Μπρεχτ παραχαράσσεται» ή «ο Μπρεχτ σε χαζοχαρούμενα ευχάριστα παραμυθάκια».

Μόνο το αριστουργματικό «Κούλε Βάμπτε» φέρνει τη σφραγίδα του Μπρεχτ. Οι άλλες τρεις ταινίες που έχουν επιλεγεί για το συγκεκριμένο αφιέρωμα είναι ταινίες που όχι μόνο δεν αναδεικνύουν την ουσία του έργου και τον πυρήνα της σκέψης του μεγάλου δημιουργού του περασμένου αιώνα, αλλά και αφαιρούν από τα έργα του την οξύτητα.

DIXI ΕΤ̄ SALVAVI ANIMAM MΕΔΑΜ

Ως πότε θα ανεχόμαστε να επιλέγουν ποιος θα είναι ο διαχειριστής της κοινωνικής βαρβαρότητας; Ως πότε θα μοιράζουμε τη φτώχεια μας για να αυξαίνουν τα πλούτη τους; (27-1-1996)

Οθεν περνά, γκρεμίζει κάτου/ σαν το βοριά, σαν το νοτιά/ όλα τα φονικά ρηγάτα/ θεμελιωμένα στην ψεφτιά (Κ. Βάρναλης: «Το φως που καίει»)

Πήρανε τη δόση τους/ μ' ακόμα πεινάνε/ 2022 λιτότητα κι όσο διαρκεί ο αστισμός/ κι ακόμα πάνω βάνε.

Τελικά η Κίνα ξανάγινε σοσιαλιστική και το «Κ»Κ Κίνας βαφτίστηκε στην κολυμβήθρα του παιγκόσμιου αστισμού που ακούει στο όνομα «Διεθνής Διάσκεψη Κομουνιστικών και Εργατικών Κομάτων»...

◆ «...οι ασφαλιστικές σχέσεις των εργαζομένων άλλαξαν, προς το χειρότερο γι' αυτούς, με το βασικό νόμο 3863/2010 και άλλες διατάξεις και οι εργασιακές σχέσεις σφραγίσθηκαν –κυριολεκτικά– με τους νόμους 3846/2010, 3850/2010, 3899/2010, 4018/2011, 4024/2011 και προπαντός με το Ν. 4046/2012 και την Π.Υ.Σ. 6/28-2-2012» (Μ. Λεοντάρης, περιοδικό «Λογιστής», 11ος/2012).

◆ «ΜΩΜΟΣ: Θά σας ρίξουν οι σκλάβοι, σαν χυτνήσουν μια μέρα. ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ: Για να γίνουν αφτοί θεοί! ΜΩΜΟΣ: Για να γίνουν άνθρωποι. Τι να την κάνουνε τη θεούση σας! Τι να την κάνουνε την εξουσία της πρόληψης και του Μύθου; Κι ούτε καν θα κοπιάσουν, για να σας ρίξουν. Θα πέσετε μοναχοί σας, χωρίς να μεταχειριστούν ενάντια σας ούτε σαγίτες ούτε σφεντόνες ούτε αστροπελέκια. Αφτά θα τα μεταχειριστούν ενάντια στους αφέντες της Γης! Αμα ρίξουν αφτουνούς, θα πέσετε και σεις ο επουράνιος ήσκιος τους...» (Κ. Βάρναλης: «Το φως που καίει» - Ο μονόλογος του Μώμου).

◆ Αφιερωμένο στους οπαδούς του «ειρηνικού δρόμου» (κοινοβουλευτικού και μη), στη Λιάνα, στον Περιοσό της Λιάνας, στους «παιστίσιους» και άλλους (προς το παρόν). ◆ Κατανοούμε την «αγωνία

του Βήματος (Το Βήμα, βιβλία, 18-11-12), να βρεθεί ο «καταλληλος» Μαρξ, όμως γι' αυτό δεν θ' αποφασίσει ο κ. Τέρι Ιγκλετον (που μας πασάρει ένα δόγμα...) αλλά η ταξική πάλη και η επεξεργασία από τους αγωνιζόμενους (και την πολιτική οργάνωσή τους) εργάτες. (Εννοείται πως ο κ. Γ. Μπασκόζος που υπογράφει τη συγκεκριμένη κριτική βιβλίου έχει θητεύσει –που αλλού;– στον Περιοσό... παρέα με την κ. Τέα Β.;).

◆ «Η εποχή μας είναι αντικαλλιτεχνική και αντιπνευματική. Οι φύλακές της αντιστρέφονται την Τέχνη. Σχεδόν τη μισούν. Είναι μια εποχή κοσμική. Της βιτρίνας. Αντιλαμβάνεται μόνο τα φορμαλιστικά στοιχεία, τις μανιέρες, τα τριμμένα κλισέ, τους εντυπωσιασμούς. Την συγκινεί ο βερμπαλισμός. Αντιλαμβάνεται και θαυμάζει μόνο ό,τι αποστηθίζεται. Μό-

νον ό,τι μπορεί κανείς, με λίγη φιλοδοξία και λίγη επιμονή, να το μιμηθεί. Άλλα, τίποτα που αποστηθίζεται, τίποτα που μαθαίνεται και μπορεί ν' αντιγραφεί, δεν οδηγεί στο δρόμο της δημιουργίας. Ο αληθινός καλλιτέχνης αυτά τα πετάει στα σκουπίδια. Πάρτε για παράδειγμα αυτό που ειπώθηκε πρόσφατα από τον εκπρόσωπο της κρατικής τροχαδίας. Η επανάληψη όμως δεν οδηγεί παρά μόνο στη μαλάκυνση των αισθημάτων. Για τον αληθινό καλλιτέχνη, κάθε καινούρια πρόβα είναι μια καινούρια αρχή. Δεν είναι μια επανάληψη. Ο αληθινός καλλιτέχνης καλείται ν' ανακαλύψει, από την αρχή κάθε φορά τη Φωτιά και τον Τροχό... Την επανάληψη τι να την κάνεις; Τι να την κάνεις την "εθνική έξαρση"! Το μεγαλείο της αρχαίας κληρο-

νομίας!! Τις μεγάλες κουβέντες! Την αυθεντία και τη στειρότητα που την ακολουθεί!.... Η επανάληψη σκοτώνει τη δημιουργία. Η φιλοσοφία της επανάληψης μας κληροδότησε το κούφιο και το πομπώδες σαν μέγεθος. Μετέτρεψε τη σύγκρουση των Ιδεών, σε καυγά της βρύσης. Τον αληθινό Λυρισμό, σε αστικό ψευδορομαντισμό. Και την αγωνία της ανθρώπινης συνείδησης, σε μεταφυσικές ήλιθιότητες». (Κ. Καζάκος – από άρθρο του στο περιοδικό «η λέξη», τ. 75-76, 1988). Κρίστη κριτική αυτοκριτική. Οπως και νόχει, το αφερόνωμε στη θεατρική ομάδα «Ανοικείωση» και τις προσεχείς 2 παραστάσεις της.

◆ «Δεν μπορεί όλοι οι Ευρωπαίοι να δουλεύουν κι εμείς να είμαστε στη μία ή ώρα το μεσημέρι με γεμάτα όλα τα καφέ στην πλατεία Κολωνακίου». (Δ. Σταρόβας). Εσείς και οι όμοιοί ας, κ. Σταρόβα. Κι όπως λέει και το συγκρότημά σας, Αγαμοί θύται!

◆ Ακούστε: Ντ. Σοστακόβιτς, συμφωνία Νο 7, σε ντο ματζόρε (900 νύχτες του Λένινγκραντ).

◆ Εμ, που δεν είναι σκυλί των καπιταλιστών ο (κρατικοδίαιτος) Κούλογλου (βλ. RWF, Τετάρτη, 28-11-12, αυτός και ο μισθοδοτούμενος συρφετός «ειδικών»).

Βασιλης

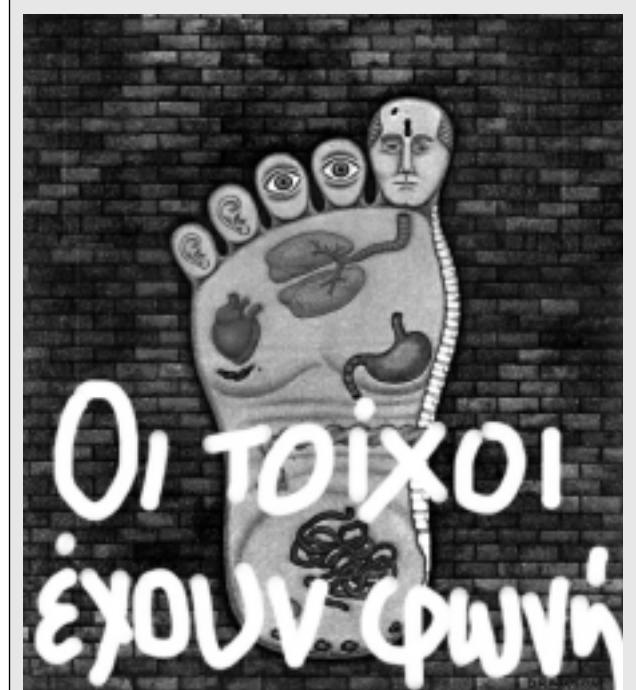
τητα εκείνη που τα κάνει μοναδικά, κριτικά απέναντι στους κοινωνικούς και πολιτικούς θεσμούς, εργαλεία στα χέρια αυτών που τα παρακολουθούν. Για παράδειγμα, η ταινία του Πομπότ «Η όπερα της πεντάρας» απετελείσε την αιτία για να βρεθούν Μπρεχτ και Πομπότ στα δικαστήρια (βλ. «Κ», αρ. φ. 669, 17/12/11). Ο Μπρεχτ μπορεί να μην κατάφερε να απαγορεύσει την ταινία, κατάφερε όμως να τη σπηλαύστει για πάντα ως εχθρική προς το έργο του. Η ταινία «Και ο δήμοι πεθαίνουν» του Φρίτς Λανγκ αποτελεί την απτή επιβεβαίωση της δραματικής εμπειρίας που είχε ο Μπρεχτ, όταν προσπάθησε να συνεργαστεί με το Χόλιγουντ. Ο Λανγκ είχε συμβιβαστεί με τους παραγωγούς και δεν δίστασε να ακρωτηριάσει το σενάριο του Μπρεχτ, φτιάχνοντας κάτι άλλο τελικά, ο Μπρεχτ όμως δεν έκανε συμβιβασμούς, γι' αυτό και δεν κατάφερε να δουλέψει στο Χόλιγουντ. Η ταινία του Αλμπέρτο Καβαλάκαντι «Ο αφέντης Πούντιλα και ο δούλος του Μάτι» χαρακτηρίστηκε και από τον ίδιο τον Μπρεχτ, που την είδε πριν προβληθεί στις αίθουσες, ως εκλεπτυσμένη κωμωδία

για σαλόνια...

Από το τετράπτυχο του αφιερώματος μένει μόνο το «Kuhle Wampe, Σε ποιον ανήκει ο κόσμος», με τη οκηνοθεοία να την υπογράφει ο Ζλάτον Ντούντοφ, στενός συνεργάτης του Μπρεχτ επί χρόνια, και το σενάριο ο ίδιος ο Μπρεχτ. Ενα κινηματογραφικό ποίημα, αποτέλεσμα της συνεργασίας δυο σπουδαίων δημιουργών, την περίοδο που και ο δύο ήταν μάχιμα στελέχη της κομμουνιστικής τέχνης στη Γερμανία.

Είναι, λοιπόν, επιεικώς απαράδεκτο να κάνεις αφιέρωμα σε έναν δημιουργό με έργα που ο ίδιος έχει κατακρίνει, απλά μόνο και μόνο επειδή με κάποιο τρόπο εμπλέκονται με τα έργα του. Ειδικά ο Μπρεχτ είναι από τους πιο κακοποιηθέντες στην Ελλάδα και αφιερώματα σαν και αυτό δεν συντελούν στην αντίθετη κατεύθυνση, αλλά επιτείνουν την άγνοια και τη σύγχυση για την ουσία του έργου του μεγάλου γερμανού δημιουργού και μαρξιστή διανοούμενου.

Ελένη Π.

◆ Χρυσαυγίτη, χρυσαυγίτη, η μαμά σου βλέπει τούρκικα στο σπίτι (σύνθημα με μαύρο σπρέι)

Είναι από τα αγαπημένα πολλών, γι' αυτό και το βλέπουμε να κοιμεί πολλούς τοίχους. Θα διαφωνήσουμε, όμως, με τους συνθηματογράφους. Διότι το πρόβλημα του χρυσαυγίτη δεν είναι η μαμά του, που βλέπει τούρκικα στο σπίτι, αλλά ο ίδιος του ο εαυτός. Ναι, βλέπει κι αυτός τούρκικα, αλλά δεν το εξομολογείται πουθενά. Ούτε καν στη μαμά του. Κλείνεται στο δωμάτιό του, φοράει τα ακουστικά και ξεχνιέται με τις περιπτέτεις της Σιλά, του Ονούρ και των άλλων ηρώων των τουρκικών σαπουνιών. Τι να κάνει ο δύστυχος; Λατά του δείχνουν, αυτά βλέπει. Αν του έδειχναν μεξικάνικα σαπουνύνια, θα έβλεπε αυτά. Θα προτιμούσε τα ελληνικά, αλλά η παραγωγή σταμάτησε. Να μη βλέπει σαπουνόπερες ούτε που το διανοείται. Μ' αυτές μεγάλωσε, χωρίς αυτές δεν μπορεί να ζήσει. Τι θα κάνει, δηλαδή, θα πάει σινεμά; Ούτε Ράμπτο δείχνουν πια ούτε Σβαρτσενέγκερ σε ρόλο εξολοθρευτή. Αναγκαστικά βολεύεται με τις σαπουνόπερες. Στο κάτω-κάτω, αυτές είναι τζάμπιτα και καθημερινές. Γ' αυτό προτείνουμε μια άλλη εκδοχή του συνθήματος: «Χρυσαυγίτη, χρυσαυγίτη, στα κρυφά βλέπεις τα τούρκικα στο σπίτι».

◆ Ο αετός πριν πεθάνει μου είπε πως είσαι φασισταρίδι μεγάλο (graffiti)

Το όμορφο graffiti απεικονίζει τη φάτσα του γνωστού αηδού της νύχτας Νότη Σφακιανάκη και δεν χρειάζεται κανένα παραπέρα σχόλιο, εκτός από ένα μπράβο στον ανώνυμο δημιουργό του.

◆ Η μόρφωση είναι το κλειδί για την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ (ανυπόγραφο σύνθημα με μαύρο σπρέι σε τούχο σχολείου)

Χαρήκαμε πολύ όταν είδαμε αυτό το σύνθημα. Γιατί είχαμε βαρεθεί διάφορα ψευτοεπαναστατικά για το καλύτερο σχολείο που είναι αυτό που καίγεται και τα παρόμοια. Απένα

